

e **LN** ou **G** aià

Revista social i cultural

VISITA PASTORAL 1776

PREGÓ DE FESTES

EDUCACIÓ

OPINIÓ

Nº 3 Desembre 2004

Amb els més petits hi tenim les atencions més grans...

Aquesta és la tasca del teu Consell Comarcal. Donar suport a tots els veïns del Tarragonès i arribar allí on els municipis tot sols no ho poden fer .

Per això, amb els més petits hi tenim les atencions més grans i amb tots plegats sumem forces.

*Des del Consell Comarcal del Tarragonès
cada dia treballem amb tu*

CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS

Carrer de les coques 3 43003 Tarragona. Tel. 977 64 38 35 www.tarragones.org

El Nou Gaià continua fent camí i, amb aquest tercer número, celebra el seu primer aniversari. Fent balanç, val a dir que s'estan assolint els objectius que s'havien plantejat en un principi: el Nou Gaià esdevé una eina de difusió i a l'hora de registre de la vida social i cultural del nostre poble així com de la seva memòria històrica.

D'aquesta manera el Nou Gaià es fa testimoni del creixement demogràfic que està experimentant el nostre poble. Aquests darrers anys hi ha hagut un augment de la població infantil i també del nombre de parelles joves que han optat per establir la seva residència a la Nou. Només cal anar a la tarda als jardins del Cercat o veure les obres d'ampliació de l'escola, que ja havia quedat petita, per comprovar aquesta nova dinàmica.

A d'altres pobles aquest fenomen de retorn al món rural ja s'ha produït amb anterioritat i no sempre s'ha sabut tutelar de manera responsable. Sovint han prevalgut interessos econòmics i molts d'aquests nuclis han crescut de manera tan ràpida que no s'ha sabut ni s'ha pogut donar resposta a les necessitats d'infraestructures i serveis que generava el fort augment de població. De la mateixa manera ha estat difícil, per no dir impossible, d'integrar en el teixit social i cultural una arribada massiva de persones amb una manera de fer sovint diferent.

Encara que la Nou està molt lluny d'aquesta problemàtica sí que ha de vetllar perquè l'arribada de nous veïns, que es preveu pels moviments urbanístics que tots hem pogut observar, sigui sostenible en tots els àmbits. Tots en som responsables. L'alcalde i els regidors pels deures que assumeixen després de les eleccions però també tots els ciutadans. A hores d'ara tots som prou conscients que si no hi ha un suport popular per moltes iniciatives que hi hagi costa molt que arribin a bon port.

Si d'una cosa ens podem sentir orgullosos a la Nou és que les associacions que s'han anat creant han sobreviscut amb l'esforç de poques persones, però ho han fet. Serveixi aquesta entrega com a exemple per a aquestes noves generacions. Siguem prou llestos per a saber veure les necessitats d'aquesta nova població, en especial la infantil, i prou treballadors perquè tots plegats, cadascú amb allò que més passió li desperti, fer que aquest retorn al món rural hagi valgut realment la pena.

Consell de redacció

Jordi Cañellas
Ma. Teresa Figueras i Briones
Òscar Martí i Mompel
Núria Virgili
Ignacio S. Mincholed
Concha González
Josepa Martí i Rovira
Xavier Vila

Edita

Regidoria d'Acció Ciutadana de l'Ajuntament de la Nou de Gaià

Disseny editorial

Intangibles Creación y Comunicación

Imprimeix

Infotècnica tot per l'oficina
Dipòsit legal: T-1732-2003

Amb la col·laboració de:

Consell Comarcal del Tarragonès
Promogrup

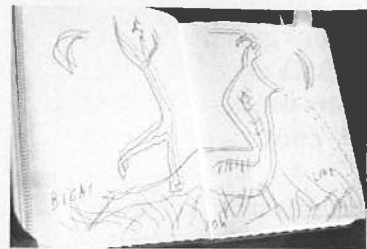
SUMARI

EDITORIA	1
SOCIETAT. El Pregó de la Festa Major	2
Grup de Sardanista	3
Grup de Dones	4
Cooperativa Agrícola	5
Societat de Caçadors	6
U.E. La Nou de Gaià	7
CULTURA. Conferències al Castell	8
Història	14
Escoles	16
Educació	17
Tecnologia Agrícola	18
Cuina	19
Opinió	21
Teatre	25
Cinema i Literatura	26
Relats	28
Conte	29
Poema	30
INFORMACIÓ. Navegant per... www.tinet.org/~epln	31
Meteorologia	33
L'ajuntament Informa	35
Moviments Demogràfics	36

EL PREGÓ DE LA FESTA MAJOR

BIGAS LUNA: A LA NOU, EL COR DEL GAIÀ

Bigas Luna

Dedicatòria de Bigas Luna al llibre d'Honor de l'Ajuntament.

Aquest any s'ha encetat per la Festa Major de la Nou l'estès costum d'iniciar les celebracions i actes programats per a tan senyalada data amb un pregó de festes. El Sr. Bigas Luna, prestigiós director de cinema i admirador del nostre poble, ens va delectar amb els discurs i poema que a continuació es transcriu.

"Estimo molt aquesta terra, és la meva, és el meu paisatge, el Camp de Tarragona, terra calenta deia el meu pare.

Estimo molt aquest poble, la Nou de Gaià, el cor del Gaià, l'ànima. Sempre que vénen a veure'm a Virgili els porto a la Nou i els dic que és el millor poble de la zona, i que per això es diu la Nou, que representa el cor, el centre, el lloc més alt, el que té l'aire més sec i el que està més a prop del cel.

La primera persona que em va parlar de la Nou, cap als anys 60, va ser el gran pintor i amic Rafa Bartolozzi. Vaig comprar un tros de Virgili als anys 80 i des d'aquell dia he començat a venir i a estimar molt la Nou que té un perfil meravellós i on el Sol hi toca bé.

Sempre dic i n'estic convençut que som fruit del que mengem, del clima que tenim i del paisatge que veiem. I a la Nou hi vaig menjar els conills del "colmado" de la Carmen i menjo el pa del forn de llenya, el meravellós oli de la cooperativa i els millors enciams del món.

A la Nou hi vinc a què em cuidi el Jesús, metge i amic que vigila molt bé

els quilos, el colesterol, el sucre i el que convingui. Hi passejo amb el meu gos, pel camí del Planot, entre els centenaris garrofers, sentint les campanes, tocant les fulles del magraner, xerrant amb el Jandro, entre cargols, farigoles i llangardaixos. Moments màgics de la meva vida on la Nou hi és sempre present.

Miró ja deia que treballava com un pagès, que les seves pintures estaven en el seu estudi com si fossin en un hort, com si fossin enciams o carxofes i ho entenc molt bé, perquè jo tot i ser director de cinema, també vull ser pagès, un pagès envoltat d'ordinadors; i a ser pagès n'estic aprenent a la Nou. Crec que estem entrant en una nova era que molts veuen com la tecnològica i a mi m'agradaria que fos la tecnològica agrícola en la qual els ordinadors conviessin amb la terra en equilibri i harmonia.

Sempre que em donen algun premi pel meu treball com a director de cinema dic que estic convençut que aquest premi se'm dona gràcies a l'oli d'oliva i als alls que menjo i a vosaltres vull dir-vos que tant l'oli com els alls que prenc són de la Nou i són els que m'ajuden i m'inspiren per planar la meva obra de sensualitat mediterrània, de surrealisme, d'ironia, de pits plens de llet o amb gust de pernil o de truita de patates.

I per això, sens dubte, és necessari el retorn a la terra i a aprendre d'ella, de la saviesa d'un hort, del miracle que és una llavor, del gust d'un enciam i de la sensualitat i plaer de les bones matèries primeres.

A la Nou, el cor del Gaià.

Visca les verdures
El vi, el colesterol
Els triglicèrids i la mare que ens ha parit
El silenci és l'original i la paraula la còpia

Terra calenta
Llavors de vida
A Déu-siau i passi-ho bé
Dues expressions molt maques i tan diferents
Aixecar-se místic i anar-se'n a dormir pagà

Als enciams de la Nou
Als moments meravellosos
A l'hort dels Sanromà
Al Pepo Sol
Al Jesús
Als Virgilis
A la Carmen i tots els conills del món
Al Ben Assia i la seva família
La Nou i el seu perfil màgic
Al Dalmau i al Valle Inclán
A la saviesa de l'Alejandro
Al Jaumet Rafí, el poeta
Minuts de la meva vida.
La shelito
La Concha, l'Ignacio
I tots els mapamundi del món
Al Rafa, la Núria, el Nil
I el retorn al camp
El pa del Joan
Les sargantanes
Les atzavares
Les figueres.
Senyors, això és el millor del món.
Visca el Gaià
Visca el Camp de Tarragona
Visca la Nou.
I la mare que ens ha parit a tots!!

El Bigas del Virgili
Bigas Luna
Juliol 2004

■ GRUP SARDANISTA

■ INTENSA ACTIVITAT CULTURAL

DE NOU SARDANES PER LA FESTA MAJOR

Pel Grup Sardanista

FESTA DE SANT JOAN. FLAMA DEL CANIGÓ

Tot i que en el número anterior ja en féiem una petita ressenya, el passat 23 de juny el Grup Sardanista va desplaçar un bon nombre de persones a Reus a buscar la Flama dels Focs de Sant Joan, arribada des de la muntanya del Canigó. Amb el fanal típic per a l'ocasió, la Flama va ser custodiada fins arribar al Casal de la Nou on moltes persones l'esperaven al so dels coets. Vam llegir el missatge dels focs d'enguany.

Després del Visca Catalunya final tots a menjar coca i beure cava, i fer les fotos de rigor amb la Flama. Aquest any l'acte ha estat organitzat pel Grup Sardanista amb la col·laboració de l'Ajuntament de la Nou.

BALLADA DE FESTA MAJOR

Després d'uns anys sense sardanes per la nostra Festa Major, aquest any se n'han tornat a ballar. Va ser el passat 22 de juliol, el dia central de la festa, amb una ballada al jardí municipal amb l'acompanyament musical de la cobla Reus Jove. Tot i ser un dia laborable, força sardanistes de la rodalia ens van acompanyar i la ja tradicional pista sardanista del "Cercat" feia goig de veure, tot i la calor. Agraïm la iniciativa de la

regidoria de Cultura i Festes de l'Ajuntament i els encoratgem a seguir col·laborant amb la sardana.

FESTA DE LA CASTANYADA

Un dels costums més característics de la diada de Tots Sants és la castanyada. Des de fa uns anys el Grup Sardanista de la Nou de Gaià organitza la castanyada popular, al c a s a l municipal, amb sopar i ball. El passat 31

d'octubre, com ja és tradicional a la Nou, va tenir-ne lloc la celebració. Cent vint-i-sis persones es reuniren per sopar i ballar al so de l'organista Noé. El sopar, preparat pels socis del Grup Sardanista i col·laboradors, va consistir en un bon entremès, un segon plat de suquet amb sípia, gambes i fesols per llepar-se'n els dits, cuinat per en Julià i, per acabar, un gelat. Una vegada començat el ball, cap allà a la una de la nit, se serviren els panellets, castanyes i cava per ajudar a aguantar la ballaruga fins a les tres de la matinada. Agrair als encarregats del Casal que aguantessin fins aquella hora i

convidar tothom a gaudir de la Castanyada de l'any vinent. És important que cada any s'hi afegixin més persones, ja que això dóna un caire més festiu i fa pensar que la gent s'ho passa molt bé. Felicitacions des d'aquí al nostre

cuiner de cada any pel suquet de peix, amb què ens va fer llepar els dits.

SORTIDA AL TEATRE

El passat dia 27 de novembre el Grup Sardanista va fer una segona sortida al teatre. Trenta-cinc persones del poble es varen apuntar per anar al Teatre Nacional de Catalunya a veure l'obra "Mar i cel", de Dagoll Dagom, que recupera el seu primer gran èxit amb motiu del 30è aniversari de la companyia teatral catalana.

Tant el director de l'obra, Joan Lluís Bozzo, com la productora, Anna Rosa Cisqueu, van assegurar,

■ INTENSA ACTIVITAT CULTURAL

SORTIDA AL TNC

"Mar i Cel" narra una història als començaments del segle XVII sobre els amors de Blanca, una jove cristiana, i Saïd, un corsari morisc a bord d'un vaixell que navega cap a l'Argel, que serveix d'escenari per a posar davant per davant a dues cultures diferents i enfrontades.

Una vintena d'actors representen l'obra en la qual intervenen també 14 músics en directe que, juntament amb els tècnics, suposa que la companyia està integrada per unes cinquanta persones.

"Mar i Cel" és un musical construït a partir de l'obra del dramaturg català Àngel Guimerà, el text de la qual ha estat adaptat en aquesta ocasió per Xavier Bru de Sala.

■ GRUP DE DONES

■ AMB NOSALTRES CONEIXEREU MÓN

CULTURA I GRESCA

Pel Grup de Dones

En aquesta nova edició de la revista us volem explicar una de les activitats que realitza el GRUP DE DONES DE LA NOU DE GAIÀ, com és l'organització de sortides o excursions a llocs d'interès cultural o lúdics de Catalunya i que poden tenir una durada d'un cap de setmana o d'un sol dia.

Durant tots aquests anys hem anat a Andorra, a fer la ruta Daliniana a Figueres i a Port Lligat, a Horta de Sant Joan i Tortosa, a fer la ruta de les cases dels Indians a Sitges i al monestir budista del Garraf...

Alguna vegada hem sortit de casa nostra i hem anat a la província veïna d'Ossa. Teníem com a base el poble de Barbastro. Des d'allà vam visitar tota la zona de Somontano: Enate, amb les seves

bodegues d'un vi excel·lent, Alquezar, Torreciudad... Va ser un cap de setmana molt ben aprofitat.

I l'última sortida que vam fer el dia 25 d'octubre del 2004 va ser a la meravellosa zona del Priorat. També va ser un dia molt complert. A primera hora ja érem al museu d'escultura i pintura Lula Pérez-Marçà Giné a Marçà, després vam anar a la Cooperativa del Masroig on estaven en plena època de la verema i l'elaboració de vins, a les mines de Bellmunt del Priorat (sorprenents, us les recomanem) i a dinar a Gratallops. Per acabar el dia vàrem assistir a un concert d'orgue a l'església del petit poble de Torroja del Priorat on un jove pagès, amb una formació musical important, manté l'orgue i la tradició de tocar-lo amb una gran entusiasme.

NOUS PRODUCTES A LA VENDA

Ariadna Pocurull i Ricard Rei

Aquesta vegada volem donar-vos a conèixer una mica més la nostra AGROBOTIGA. Aquest any hem ampliat les varietats de vi amb productes de la Terra Alta.

GARROFA

Per fi algun producte s'apuja per al pagès i la garrofa puja de preu gràcies al garrofi. Al final de la campanya passada el seu preu

aproximat era entre les 240 - 260 pessetes / quilogram i actualment s'ha apujat fins a les 500 - 550 pessetes / quilogram. Aquests són uns preus raonables per al pagès.

AMETLLA

La poca o escassa collita, per les gelades d'hivern que varen patir els nostres conreus, provoca que se n'incrementi el preu.

AGROBOTIGA

	PRODUCTES	QUANTITAT	PREU
VI GARRAFA	VI BLANC	5 Litres	4,21 €
	VI BLANC	2 Litres	2,00 €
	VI NEGRE	5 Litres	5,56 €
	VI NEGRE	2 Litres	2,40 €
	VINAGRE	5 Litres	4,75 €
	VINAGRE	1 Litre	1,00 €
VIEMBOELLAT	VI BLANC	¾ Litre	1,84 €
	VI ROSAT	¾ Litre	2,47 €
	VI NEGRE	¾ Litre	2,71 €
	NEGRE RESERVA	¾ Litre	3,95 €
	MISTELA	¾ Litre	3,01 €
	MOSCATELL	¾ Litre	3,01 €
	VI RANCI	¾ Litre	3,01 €
OLI	OLI	5 Litres	20,00 €
	OLI	1 Litre	4,10 €
	OLIVES	440 G	2,20 €
	OLIVES	220 G	1,60 €
CAVA	SEMI SEC	Ampolla	2,85 €
	BRUT	Ampolla	3,25 €
	BRUT NATURE	Ampolla	3,60 €
	SEMI SEC	Caixa(6)	16,25 €
	BRUT	Caixa(6)	17,70 €
	BRUT NATURE	Caixa(6)	20,55 €
GALETES	NEULES	25 Unitats	4,15 €
	NEULES XOCOLATA	10 Unitats	2,60 €
	CARQUINYOLIS	170 G.	2,50 €
	ASSORTIT	170 G.	2,85 €
	ASSORTIT XOCO	200 G.	3,00 €

RAÏM

Continua agreujant-se la crisi en el preu, sempre a la baixa. Esperem que aquesta collita passada, de molt bona qualitat, augmenti el preu del raïm ja que si no, no es podrà aguantar. Tot puja, gas-oil, fertilitzants i tota gamma de productes fitosanitaris (herbicides, adobs, ...).

AVELLANES

La baixa collita a Turquia i també a les nostres terres ha fet que el preu s'incrementi bastant.

Enguany s'ha collit el raïm negre merlot del soci Moisès Virgili a màquina, que és del soci Joan Rovira que ell mateix ha adaptat, tant per collir raïm com olives. Creiem que és un pas molt important per a la modernització a les nostres terres. Perquè us en

NOUS PRODUCTES Terra Alta

	PRODUCTES	QUANTITAT	PREU
VI GARRAFA	VI BLANC	5 Litres	4,25 €
	VI BLANC	2 Litres	2,15 €
	VI NEGRE	5 Litres	5,60 €
	VI NEGRE	2 Litres	2,60 €
	VINAGRE	5 Litres	4,75 €
	VINAGRE	2 Litres	1,95 €
	MISTELA	2 Litres	5,15 €
	VI RANCI	2 Litres	5,15 €
	VI APERITIU	2 Litres	5,15 €

■ L'AGROBOTIGA

**OLI: MENYS QUILOS,
MAJOR RENDIMENT**

feu una idea, aquests raïms que 6 o 7 persones haurien trigat quasi tot el dia per collir-los, amb la màquina es van collir en 2 hores. Tot això implica una rebaixa important en els costos de recollida del producte.

OLI

La collita ha estat menor en quilograms, cosa que ja s'esperava. L'any passat vàrem fer 320.000 quilograms i aquest any se'n preveuen collir uns 215.000. En canvi, els rendiments d'aquesta collita (21% aprox.) són molt superiors a la campanya passada (16% aprox.).

FLECA

CAN JOAN

Especialitats amb coques de
ceba i espinacs
Pastissos de tot tipus

c/ Nou, núm. 18 - Tel. 977 65 52 61
LA NOU DE GAIA

■ SOCIETAT DE CAÇADORS

■ TEMPORADA DE CAÇA 2004-05

**BATUDES DE SENGLARS
PER A EVITAR ACCIDENTS**

Ariadna Pocurull i Ricard Rei

Aquesta temporada no ha començat gens bé. Les malalties típiques del conill de bosc, **MIXOMATOSIS** i **HEMORRÀGIA TRIPLE VÍRICA**, han fet que als primers dies de caça no se'n trobessin gaires. Els que es trobaven estaven malalts. Per això es va fer una assemblea extraordinària on es va aprovar per unanimitat no caçar conills durant tot el mes de novembre. Els dijous es van tancar sense poder anar a caçar. Diumenges i festius es permetia caçar però no al conill, i s'obrí de nou la veda el primer diumenge de desembre. Esperem que aquesta mesura dràstica doni els seus fruits, que els conills que es trobin estiguin sans i que possibiliti caçar almenys durant 2 mesos de manera satisfactòria.

SENGLAR

S'han fet diverses batudes però no se n'ha pogut caçar cap. Esperem i desitgem que en les pròximes batudes hi hagi més sort, ja que si no, tindrem queixes dels pagesos en relació a la proliferació de senglars a les

nostres terres, ja que en malmeten les collites.

A part de destrossar les collites, els senglars usualment són causa d'accidents com el que va ocórrer el dia 8/11/2004. Una aparatosa col·lisió múltiple, provocada per uns senglars que van envair la calçada de l'AP-7, va causar la mort d'un jove de Tarragona de 22 anys. Els accidents causats per animals són menys habituals

que els motivats per un excés de velocitat, l'alcohol o distraccions, però són bastant freqüents, encara que no sempre tan tràgics com l'anteriorment citat. A Catalunya, s'ha estimat que els animals silvestres causen uns 500 sinistres l'any a la xarxa viària. Per això, l'hivern passat, la Generalitat va decidir prorrogar la temporada de caça durant unes setmanes, a fi d'organitzar-ne batudes en els entorns dels eixos viaris.

■ INICI DE LA TEMPORADA 2004-2005

EL TREBALL D'UN GRAN EQUIP HUMÀ

Toni i Jordi Virgili

Ha començat una nova temporada de futbol i la U. E. la Nou de Gaià representa el nostre poble en la tercera categoria territorial al grup 25è. Per donar continuïtat al camí iniciat l'any passat i amb la voluntat de millorar els resultats esportius, s'han fet una sèrie de canvis necessaris per assolir aquest objectiu.

La direcció tècnica se l'hi ha encarregat al Sr. Pere Escartín, entrenador de llarga i reconeguda trajectòria en diferents equips de la nostra comarca (Torredembarra, la Riera, la Pobla...).

També s'han incorporat cinc nous jugadors, a fi de donar més solidesa i competitivitat al nostre equip. La nostra tasca bàsicament és esportiva, però també té un vessant social, representar el nostre poble amb orgull.

Oferim als joves la possibilitat de practicar esport de competició oficial i a tots, quan vulgueu, de venir a gaudir dels partits que es disputin al nostre camp; de ben segur passareu una bona estona alhora que els

nostres jugadors us agrairan el suport.

Tot seguit volem presentar-vos els components que formen part de la U. E. la Nou de Gaià a la temporada 2004/05.

Junta directiva

Pere M. Sanromà
Antoni Virgili
Carles Vives
Carles Rovira

Entrenador

Pere Escartín

Col·laboradors

Julian Giner
Joan Rovira
Josep M. Fortuny

Utilitatge

Jordi Virgili
Isaac Fortuny

Plantilla

Porters: Jesús García, Dani Canyelles

Defenses: Carles Rovira, Jordi Dalmau, Jordi Fortuny, Jordi Cortés, Raúl Cid, Kamal el Yakoubi

Mitjos: Joan P. Sanromà, Pere Giner, Raúl Palazon, Josep Navarro, Lluís Giner, David Fortuny, Pere Cristià, Jordi Serrano

Davanters: Jordi Calvet, Albert Fortuny, F. Javier Vigara, Roger Canyelles, Albert Sanromà

Comentari : L'inici de temporada va estar marcat per una sèrie de baixes que van provocar uns resultats desesperançadors, però amb la recuperació d'efectius l'equip ha anat agafant consistència sobretot amb l'aspecte defensiu, cosa que ha afavorit que a dia d'avui siguem l'equip menys golejat de la categoria.

Notícies recents:

Adéu Pep

Enguany, ha penjat les botes el Josep Duch "PEP" que al llarg de quinze anys ha defensat els colors del nostre club amb entrega i dedicació. És per això que volem donar-li les gràcies i desitjar-li un futur afortunat.

Aigua i llum

S'ha instal·lat una nova canonada d'aigua per tal de resoldre els problemes de deteriorament de l'antiga. Al mateix temps s'ha aprofitat per portar-hi, mitjançant un cable, el corrent elèctric, ja que fins ara l'abastament elèctric s'obtenia d'un grup electrogen que amenitzava les nits d'entrenament amb un ritme trepidant de sorolls.

Objectiu possible?

L'entrenador i els jugadors creuen possible que amb l'actual plantilla poden assolir el repte de quedar entre els cinc primers classificats a final de temporada. Tan segurs n'estan que han proposat una juguesca a la junta directiva la qual ha estat acceptada de bon grat.

INICI DE LA TEMPORADA 2004-2005

RESULTATS

CONFERÈNCIES AL CASTELL

II CICLE DE CONFERÈNCIES DE TARDOR

Ma. Teresa Figueras Briones

Resultats temporada 2004/05 Del 12/09 al 12/12

U. E. La Nou de Gaià C. F. Rayo de Tarragona	1 - 3
U. E. La Nou de Gaià J. E. St. Jaume Domenys	3 - 3
C. D. Pla de Sta. Maria U. E. La Nou de Gaià	1 - 1
U. E. La Nou de Gaià E. F. Valls Alt Camp	1 - 1
C. D. Vallmoll U. E. La Nou de Gaià	0 - 4
U. E. La Nou de Gaià U. E. Coma - Ruga	2 - 0
C. F. Cunit U. E. La Nou de Gaià	1 - 0
C. F. L'Arboç U. E. La Nou de Gaià	1 - 1
U. E. La Nou de Gaià C. D. La Floresta	5 - 0
At. Santa Cruz U. E. La Nou de Gaià	1 - 0
U. E. La Nou de Gaià E. C. Sarralenc	4 - 0
C. E. Masllorç U. E. La Nou de Gaià	0 - 1

Al llarg dels mesos de novembre i de desembre s'han realitzat les quatre conferències programades per a aquest II Cicle de Conferències de Tardor.

A l'hora d'escollir els ponents es va procurar que les temàtiques que s'abordessin fossin variades per així poder atraure l'interès d'un major nombre de gent. Ha estat tot un luxe poder comptar al nostre poble amb la presència de tan prestigiosos ponents. El primer en visitar-nos fou en Josep Lluís Carod-Rovira. Vam comptar amb una nombrosa assistència tant de veïns del nostre poble com d'altres poblacions. En aquest cas, el president d'ERC va "provar" d'aparcar per uns moments el món de la política per oferir-nos una classe de llengua que en molts moments va arrancar força rialles.

En Josep Suñé va estar acompanyat per un públic més vinculat al món de la pagesia. Va donar una lliçó de compromís envers el territori com a pagès, fatarellenc i català. El seu discurs tot i que realista obria un camí a l'esperança i destacava l'esforç col·lectiu (sense violència) per exigir solucions a la problemàtica del sector al qual representa.

La xerrada en Lluís Virgili va atraure un gran nombre de nouencs; la sala va quedar petita

ja que fins i tot hi van acudir persones que ja no viuen a la Nou encara que sí

en són originàries. La seva passejada per la història va impressionar tots els assistents. Encara que ell la va explicar amb poc més d'una hora feia endevinar l'esforç i la dedicació que hi ha al darrera d'aquest valuós document que ens va donar a conèixer. Cal agrair-li la voluntat que ha expressat de publicar les seves investigacions al Nou Gaià. Per cert, sabrem algun dia l'origen del nom del nostre poble? En Lluís té la següent teoria: a l'època feudal, els qui repoblaven nous territoris acostumaven a portar els topònims d'allà on eren originaris. A les nostres contrades els encarregats foren els Gurb que provenien de la Plana de Vic. D'aquesta manera s'expliquen noms com Vespella (a la Plana hi havia Vespelló) i la Nou (allí hi havia Pla de Noguera i La Noguera).

Arribats a aquest punt cal dir que només falta la darrera conferència per celebrar ja que s'ha hagut de posposar.

LA RECONQUESTA I COLONITZACIÓ

DEL BAIX GAIÀ

Lluís Virgili

L'anàlisi dels primers temps de colonització i fixació de la Marca en terres del Gaià, ens aconsella, atesa la seva complexitat, i per afavorir una lectura més entenedora i coherent d'aquest període, estructurar el present article en els apartats que tot seguit exposem:

1. Moment polític i eclesiàstic

(a) Els primers colonitzadors.

Els castells de Queralt i Olèrdola foren els dos baluards fronterers principals del sector meridional de la Marca al voltant de l'any 1000. El primer era el referent més important de l'Alt Gaià, i el segon, de les terres del Penedès. Ambdós constituïen la base defensiva del comtat de Barcelona davant el poder sarraí, que comptava amb dos grans centres cohesionadors, com eren Lleida i Tortosa, mentre que per part cristiana, Barcelona era qui exercia aquesta funció.

Poc a poc, molt lentament, aquesta línia fronterera va avançant, bé sigui per la pressió dels repobladors, bé sigui per iniciativa comtal. En el primer cas, es comença per conrear els terrenys més esquerps i amagats de les vies de comunicació principal, ja que per aquí venien les ràtzies sarraïnes, i que eren

les mateixes que en temps dels romans: per un costat, l'antiga Via Augusta (Tortosa - Tarragona - Barcelona) i per l'altra, l'antic camí de Lleida, que des de Barcelona travessava la conca d'Òdena i la Segarra. La feina diària fa que de mica en mica es vagin introduint en la franja de "terra de ningú", que marcava la frontera entre cristians i àrabs, i fa que es vagi materialitzant un descens a les terres més planeres i fèrtils, encara que sovint significués sortir del foc per caure a les brases, doncs feia falta un punt de temeritat per exposar-se a les adversitats que representaven aquests nous assentaments. Al Baix Gaià, al segle XI, s'avança amb extrema cautela. El progrés que es fa arran de mar és d'uns 10 km aproximadament, que és la distància entre Roda, on s'havia arribat al segle anterior, fins a Tamarit. Aquí s'atura durant molts anys, a les portes de Tarragona, la tasca colonitzadora. No es dona l'empenta decisiva de l'ocupació de la ciutat. Per què? Vegem-ho:

(b) Restauració eclesiàstica de Tarragona.

Tarragona restava derruïda i quasi despoblada des de l'ocupació musulmana de l'any

714. La seva conquesta per part comtal des de l'òptica militar semblava aparentment no presentar massa dificultats. Hi havia entre els estaments eclesiàstics i comtals un sentiment majoritari de restaurar de bell nou la Dignitat metropolitana, que no debades Tarragona havia ostentat al Baix Imperi i l'època visigòtica. No obstant això, feien falta unes premisses que encara no es donaven: per un costat, no interessava sacsejar el vesper, i fer reaccionar l'enemic que estava a l'altre costat, doncs Tarragona era un reclam massa important atesa la seva anterior anomenada, per l'altre, la prudència aconsellava no ficar-s'hi si no es podia assolir el recolzament de tots els estaments implicats, i encara feia falta lligar molts caps, des del clergat i la noblesa catalana, a l'acceptació de la Diòcesi de Narbona, que tenia la jurisdicció de tota l'organització eclesiàstica

MERCERIA PEPI

Articles de Decoració i Regal

Material Escolar

Productes de Neteja

Articles de Merceria

Av. Catalunya, 30 - La Nou de Gaià

■ TERRA I SENYORS DE FRONTERA (s. XI-XII)

LA RESTAURACIÓ ECLESIASTICA DE TARRAGONA

catalana, i també el consentiment de Toledo, que tenia la dignitat de Primada de les diòcesis d'Hispania. L'any 971, sota el govern de Borrell II, el bisbe de Vic, Ató, inicia el procés i n'aconsegueix de Roma el nomenament com a arquebisbe de Tarragona, però transferint a Vic la seu de l'Arquebisbat (Tarragona estava ocupada). Això significava que es deslliuraven de la Diòcesi de Narbona. Les sospitoses causes de l'assassinat d'Ató fan creure que forts interessos s'oposaven a portar a bon fi aquest desig. És un altre bisbe de Vic, Berenguer Sunifred de Lluçà, qui recull l'aspiració i assoleix l'aprovació jurídica del

Papa Urbà II al 1091. Malgrat aquesta empena, ell continua residint a Vic, i no es produeix encara l'assentament a Tarragona, entre d'altres motius, per l'escomesa dels almoràvits el 1096, que endarrereix l'obra.

Per embolicar més la troca, a la Casa Comtal, els conflictes familiars i polítics perllonguen aquesta situació. Divorcis i excomunionis s'interposen en les relacions de Ramon Berenguer I i l'Església, i fortes topades pel control polític amb la seva àvia Ermerssenda, i per si no n'hi havia prou encara, estem en un moment en què part de la noblesa qüestiona el poder comtal intentant esdevenir

més autònoma. Tots aquests trasbalsos fan que Ramon Berenguer planegi la creació d'un nou comtat, separat del de Barcelona, amb capital Tarragona, on ell pugui fer i desfer, deixant aïllats els nobles contestataris, i especialment en el nostre cas, a Mir Geribert – autoproclamat "príncep d'Olerdola" –, que ostentava un control quasi absolut de l'àrea del Penedès i part del Camp de Tarragona, a qui el comte volia impedir que la seva influència ultrapassés la ratlla del riu Gaià. En poques paraules, Ramon Berenguer no volia estar condicionat per aquests nobles, i amb aquesta finalitat pacta amb el seu cunyat (1050) Berenguer de Narbona, infeudant-li un ampli territori, que incloïa també terres per conquerir més enllà del Francolí que encara estaven en poder sarraí. L'empresa no reeixí, pels múltiples conflictes interns i externs.

Més tard, l'any 1060, Ramon Berenguer I enfeuda Tarragona a Amat de Claramunt, llinatge que com veurem destaca en la colonització del Baix Gaià. I aquest, malgrat controlar moltes terres i castells al voltant de Tarragona (Tamarit, Ullastrell, Puigperdiguers, Puigdelfí, ...) tampoc assoleix l'objectiu d'ocupació.

Ramon Berenguer I "el Vell" va morir el 26 de maig de 1076, sense

■ TERRA I SENYORS DE FRONTERA (s. XI-XII)

PRADES I SIURANA, LES ÚLTIMES CONQUESTES EN TERRITORI CATALÀ

veure fets realitat els seus plans d'establir un comtat i una diòcesi a Tarragona, un projecte que sovint s'havia sacrificat per altres més urgents. A la seva mort, però, aquests somnis ja tenien uns fonaments més realistes: el comtat de Barcelona s'havia recuperat d'anteriors invasions musulmanes de principis de segle, i ara es podia dedicar a portar una contraofensiva que fes caure la balança al seu costat. A més, els enfeudaments que havia fet Ramon Berenguer entre 1050 i 1060 feien que una noblesa fronterera lleial al comte s'assentés en aquests indrets; així tenim com a més significatius els Cervelló, Queralt, Cervera o Claramunt, llinatges que seran claus en l'avançament de la línia fronterera.

El 1118, Ramon Berenguer III dóna Tarragona al bisbe de Barcelona, Oleguer –després sant-. Es nomena arquebisbe, i amb l'ajut del bisbe de Vic, s'intenta l'ocupació del territori, però la colonització de la ciutat i Camp de Tarragona, així com

l'organització de l'Arxidiòcesi encara és lluny de ser possible. Al 1128, l'encàrrec es fa a Robert Bordet (o d'Aguiló), cavaller normand, a qui se li encomana la Restauració de Tarragona, i amb aquest fi se li concedeixen amplis poders i drets, amb l'afegit del títol de Príncep de Tarragona. La seva tasca no devia arribar massa lluny, però, donat que els progressos van ser més aviat minsos.

No va ser fins que l'arquebisbe Bernat Tort, durant el govern de Ramon Berenguer III, fixa la seva residència a Tarragona (1146-1163), i assoleix, mitjançant les butlles del papa Anastasi IV, que es delimiti l'arxidiòcesi i l'àmbit de la província eclesiàstica. És en el seu

temps, i sota el govern de Ramon Berenguer IV, quan s'emprèn la tasca d'ocupació del territori que restava en mans sarraïnes, Tortosa (1148), Lleida (1149), i poc després es posa creu i ratlla al domini musulmà dins el territori català amb la conquesta de Prades i Siurana (1153-1154), emprenent-se la definitiva colonització del Camp de Tarragona. Tinguem en compte que fins aquestes dates, mitjans segle XII, no es comença a reflectir en documentació escrita la colonització de Tarragona i el seu Camp. Al segle XI ja s'havia consolidat un establiment de districtes castellers fins al Gaià, però el territori a ponent, tocant a Tarragona, fins ben entrat el segle XII, no és objecte de domini comtal.

J.C. MARTÍ

*Electricitat, Fontaneria,
Calefacció i Gas*

LA NOU DE GAIÀ

■ **LA PARRÒQUIA DE STA. M. MAGDALENA DE LA NOU:
LA VISITA PASTORAL DE 1776**

**LES VISITES PASTORALS:
UN CONTROL DE LES PARRÒQUIES**
Joan Carles Blanch Torredadell

1. Les Visites Pastorals.

1.1 Què és una Visita Pastoral?

Les Visites Pastorals en els pobles de l'Arquebisbat de Tarragona estaven fetes per portar un control total de les parròquies que formaven la diòcesi, dels clergues que les regentaven, dels beneficis que s'obtenien de les fundacions o causes pies, de la moral de la població i de l'administració de béns. Eren veritables "inspeccions", en aquest cas fetes pel Bisbe o en el seu defecte pel Visitador General, càrrec que tenia algun canonge de la seu de Tarragona.

D'aquestes inspeccions o visites se n'aixecava una acta. Una quedava en poder a l'Arquebisbat i l'altra, la còpia, quedava a la parròquia visitada. En aquest cas hem consultat l'Arxiu de l'Arquebisbat i hem trobat a l'índex de les Visites Pastorals conservades la Visita Pastoral feta per l'Arquebisbe a la Parròquia de la Nou el 7 de Juny de 1776, després d'haver visitat la parròquia de santa Margarida de la Riera.

En cada visita pastoral, es feia un inventari de tots els altars de la parròquia, del seu estat de conservació i de l'edifici en general, dels estris litúrgics, de les relíquies, de la roba... a més de repassar

per veure si estaven al dia els llibres de comptes de la parròquia, com també els llibres de baptismes - confirmacions, el llibre fundacions pies (misses i oracions en memòria dels difunts), el llibre d'òbits (defuncions).

Normalment, si era el Bisbe qui visitava la parròquia, s'aprofitava l'avinentesa i es confirmaven els joves, ja que només el prelat ho podia fer.

Pel capellà de l'època el fet de ser parròquia visitada significava haver-la de posar al dia -que en molts casos no ho estava- a més de mobilitzar el comú* de la vila i a tota la població.

Al final de la visita, el visitador feia unes

recomanacions per millorar allò que es creia que no estava d'acord amb la moral, administració de la parròquia o decència del culte. Totes aquestes disposicions s'agrupen sota el nom de mandata i s'encarregava al capellà o al Batlle de la població perquè es complissin.

1.2 La freqüència de les Visites:

Quant a la freqüència i duració de les Visites Pastorals, Eugeni Perea en el llibre: "Església i societat a l'Arxidiòcesi de Tarragona durant el segle XVIII" fet a partir de l'estudi les Visites Pastorals conservades a l'arxiu de l'Arquebisbat explica que: "... El concili de Tarragona de l'any 516 decretava que els bisbes havien de realitzar una visita anual a les seves parròquies per tal de guiar-les o corregir-les en les funcions del seu ministeri i càrrecs, de manera que aquestes s'acoblessin al concert general de l'Església quant usos, costums, ritus, doctrina i pràctiques . El

Bar Casal
La Nou de Gaià

c/. Cases Noves
Tel. 977 65 55 64

43763 La Nou de Gaià

■ LA PARRÒQUIA DE STA. M. MAGDALENA DE LA NOU: LA VISITA PASTORAL DE 1776

ELS CASAMENTS, DECISIÓ DELS PARES

Concili de Trento* confirma també aquest període. Tenint en compte la dispersió rural dels nuclis humans i les dificultats de comunicació pròpies de l'antiguitat, aquest caràcter d'annual mai no es pogué complir i s'anà dilatant fins a arribar a un període màxim de cinc anys, establert pel dret canònic..." (1) L'autor agafa com a exemple el veí poble de Vespella de Gaià quan parla que, en tot el segle XVIII, només hi varen haver tres visites pastorals, en aquella parròquia.

2. La Visita de 1776.

Aquesta visita fou feta per l'Arquebisbe Joan Larió i Lancis el 7 de Juny de 1776.

En l'últim quart del segle XVIII, la parròquia de la Nou encara és sufragània* de la parròquia d'Altafulla. El visitador comença l'acta de la visita amb les paraules "Haciendo tercera visita..." (2) Creiem que aquesta era la tercera visita que també, a l'igual que Vespella, feia un Arquebisbe en tot el segle XVIII.

En aquesta acta, no s'inventaria l'església i tots els seus altars i estris litúrgics d'una manera minuciosa, cosa que hauria estat molt interessant, sinó que es despatxa de la següent manera:

"...visitamos els stssmo. Sacramento, su tabernáculo y

vasos sagrados, las fuentes bautismales, Santos oleos, cuerpos de la iglesia, sus altares, sacristía, ornamentos y demas alajas, el cementerio y los cinco libros parroquiales, testamentos y libro de celebracion y fundaciones en que dexamos los correspondientes derechos y mas..." (3)

Quant a les disposicions - amonestacions que fa l'Arquebisbe sobre els feligresos i la seva moral, en destacarem les següents:

"... Item, ordenamos y mandamos al rvdo. Vicario y sus sucesores, que teniendo presente la Real Pragmática Sanción* de S.M del 23 de Marzo de 1776 y con edicto que la que la dirigimos para su publicación, amoneste ni case a los hijos e hijas de familias de cualquiera condición, clase o estado sin que conste antes del expreso consentimiento paterno con total arreglo a lo dispuesto en la Real Pragmatica..." (4)

Noti's la importància que es donava a la figura del pare per aprovar o no el possible matrimoni del seu

fill/a, mentre que la voluntat d'aquest últim no comptava. Amb aquesta llei (Pragmàtica Sanción) i la seva posada en pràctica a través dels edictes de l'Arquebisbe de Tarragona, ja que formava part del "Consejo de Su Majestad", es donava màniga ampla als casaments per conveniència, com per exemple, els celebrats a fi d'augmentar el patrimoni familiar o eixugar els deutes contrets entre una família i una altra, i es deixava a banda el matrimoni per amor.

En aquestes disposicions de l'Arquebisbe, també s'hi implica al Batlle del poble de la Nou - com a representant del poble que era - perquè juntament amb el capellà de la població fessin veritablement de "policia moral". Vegem-ho:

"... Item, Encargamos al docto Rvdo. Vicario la observancia en las fiestas que se zele con vigilancia que los Promesos no frecuenten, traten, ni entren en las casas de sus Promesas,

MESTRAL AGRÓNOMS S.L. INGENYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Ravall Martí Folguera, 6, 3r, 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 • Fax. 977 12 70 58 mestral@tinet.org

■ LA PARRÒQUIA DE STA. M. MAGDALENA DE LA NOU: LA VISITA PASTORAL DE 1776

EL CAPELLÀ I EL BATLLE:

" POLICIES MORALS "

exigiendo en uno y otro caso la pena establecida por las Constit. Sinodales, valiéndose preciosamente para su ejecución a la autoridad y oficio al Bayle, en conformidad de la Real Orden que para este efecto se comunicó..." (5)

Quant a la revisió que es fa dels llibres Parroquials, llibres de confirmació, d'òbits, baptismes i testaments, el visitador els dóna com a bons, en estar posats al dia amb bon mètode i escrites les partides (de naixement, defunció i confirmació) amb claredat. En la revisió del llibre de celebracions litúrgiques, el visitador diu que fins a la data, 1776, no hi ha cap missa pendent de fer per part del Vicari de la Nou. Normalment, en moltes parròquies, hi havia acumulacions de misses o aniversaris no resats per part del capellà, però sí pagats per part dels familiars que les encarregaven.

Algunes dades que s'esmenten en aquesta visita és que la parròquia de la Nou a l'any 1770 tenia fundats (establerts o encomanats) 25 aniversaris o misses cantades i 11 misses resades.

Al 1773, s'havien fundat 12 misses resades. Al 1775 s'havia fundat 1 aniversari. En cinc anys la parròquia de la Nou havia acumulat un total de celebracions

Església parroquial d'Altafulla

encarregades pels feligresos de: 26 aniversaris o misses cantades i 23 misses resades, que segons la Visita pastoral de 1776, el capellà de la Nou ja havia satisfet.

El fet d'encarregar misses en memòria dels difunts era un costum en els pobles i també era una manera que la parròquia obtingués ingressos.

Una altra forma de recaptar diners era a través de les almoines, que en molts casos no es destinaven a les causes més necessàries. A la Visita de 1776, hi ha una amonestació fent referència a què les almoines que es recollien per una causa, anessin destinades a aquella fi.

"... Item. A fin de las limosnas que contribuyen los fieles a la iluminación y adorno de los altares de esta Iglesia se apliquen en los fines más utiles sin permitir inversion alguna contraria a las piadosas intenciones de los devotos, ordenamos y mandamos que las referidas limosnas se pongan en una caxita con dos llaves, la una de las cuales este en poder de los Sacristanes o Sacristanas del Altar a que corresponden y la otra en poder del Rev. Vicario y de común acuerdo de entrambos se aplique y conviertan aquellas (limosnas) en lo que fuese más útil y conveniente..." (6)

La solució passava perquè el vicari

■ LA PARRÒQUIA DE STA. MAGDALENA DE LA NOU: LA VISITA PASTORAL DE 1776

UNA CAIXA AMB DUES CLAUS PER ADMINISTRAR LES ALMOINES

també prengué part a l'administració de les almoines, no deixant que només estiguessin en mans dels sagristans/nes dels altars o cofradies. D'aquí la idea de la caixa amb dues claus.

Per últim, en referència als elements de culte com eren els altars amb les imatges, el Visitador encomana al Vicari de la Nou que, per a les celebracions litúrgiques, facin col·locar ares* als altars que no en tinguin i que només sobresurtin un dit del pla de la taula.

Totes les disposicions recollides a l'acta de la Visita Pastoral, el Visitador, en aquest cas l'Arquebisbe, mana que es facin públiques al primer dia festiu després de la Visita.

3. Cites i Bibliografia

(1) Perea Simón, Eugeni; Església i Societat a l'Arxidiòcesi de Tarragona durant el segle XVIII.

Un estudi a través de les visites pastorals. Les visites pastorals. Freqüència i duració. pp 101.- Edita diputació de Tarragona, 2000-.

(2) Arxiu Històric de l'Arquebisbat de Tarragona. Visita pastoral de 1776.

(3) AHAT. Visita pastoral de 1776.

(4) AHAT. Íbidem, 1776.

(5) AHAT, Íbidem, 1776.

(6) AHAT, Ibidem, 1776.

4. Vocabulari.(*)

Sufragània: Que depèn de la jurisdicció d'una altra.... En aquest cas, la parròquia de la Nou depenia de la parròquia d'Altafulla.

"Real pragmàtica Sanción": Llei promulgada i sancionada per Carles III al 1776 publicada en forma de Reial Cédula.

De la qual en destaquem aquests paràgrafs:

"llegado a ser tan frecuente el abuso de contraer matrimonios

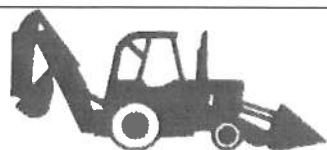
desiguales los hijos de familia [...] contra la intención y piadoso espíritu de la Iglesia, que aunque no anula ni dirime semejantes matrimonios, siempre los ha detestado como opuestos al honor, respeto y obediencia que deben los hijos prestar a sus padres" (...)

"ruego y encargo a los muy Reverendos Arzobispos como Metropolitanos, a los Reverendos Obispos y demás prelados en sus diócesis y territorios hagan que sus provisores, visitadores, promotores fiscales, vicarios, curas, tenientes y notarios se instruyan de esta mi Pragmática y de las prevenciones explicadas en ella, para que igualmente promuevan y concurren a su debida observancia y cumplimiento" (...)

Ara-ares: Altar en què s'ofereixen sacrificis; pedra consagrada damunt de la qual el sacerdot estén els corporals per celebrar la missa.

Comú de la vila: Altrament dit Ajuntament de la vila.

Concili de Trento: (1573) Concili realitzat a la ciutat italiana de Trento on es van posar les bases de la contra-reforma catòlica per lluitar contra les heretgies d'àmbit europeu, luterana, calvinista i anglicana.

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRARIS

JOAN FORTUNY

977 65 54 38

650 31 26 27

646 00 60 77

C/ Hostalets, 22
43763 La Nou de Gaià

■ **AMPLIACIÓ DEL RECINTE ESCOLAR**

EL CURS D'ENGUANY S'HA INICIAT

L'ANTIC AJUNTAMENT

Pels Mestres del CEIP LES CODINETES

La nostra escola cada vegada es fa més gran, aquest curs som 31 alumnes, tres tutores i cinc especialistes itinerants. Si l'any passat estrenàvem menjador, ara ens estan reformant i ampliant el recinte i els nens/es que vénen de Vespella de Gaià ja disposen de transport escolar.

Amb motiu de les obres de reforma, aquest primer trimestre estem a la primera planta de l'antiga casa consistorial, habilitada i cedida per l'Ajuntament, i que esporàdicament hem transformat en escola.

El pati, el fem als jardins del Cercat, i així podem observar més en directe la caiguda de les fulles a la tardor. Encara que estem molt bé, no podem evitar de fer

mentalment dia a dia i amb il·lusió, la conta enrera per poder inaugurar i estrenar el nou recinte. ENS FA MOLTA IL·LUSIÓ.

Com ja és habitual, i sufragat per l'ajuntament, tornem a posar en marxa les activitats de l'hort ecològic. Ara ja som tres grups.

Com a novetat, i també amb l'ajuda de l'ajuntament, disposem dues hores al mes d'un assessor de plàstica. Una es du a terme amb

els/les alumnes i l'altra amb les mestres.

Aquest curs i de manera excepcional, com que no disposem del recinte per poder fer tantes activitats extraescolars com d'altres anys, l'AMPA subvenciona les sortides.

Actualment d'extraescolar s'està fent Anglès i teatre, quan tinguem l'escola a punt es farà informàtica. I aquest any, també hem fet els típics panellots, sempre tenint en compte de no deixar-nos res, ni cap estri ni cap ingredient, i vestint-nos per a l'ocasió: amb el davantal i el barret de cuiner. ENS HAN SORTIT BONÍSSIMS!!

Després, amb les nostres paperines, hem anat a buscar castanyes a la Castanyera.

■ EDUCACIÓ

■ L'EDUCACIÓ A LA DONA

CAMI CAP A LA IGUALTAT

Najat el yaakoubi, membre de

l'Associació de Joventut Àrab Catalana "AJAC"

Al Marroc, com en molts altres països del món, ja siguin subdesenvolupats, en vies de desenvolupament o desenvolupats, encara hi ha moltes persones analfabetes i, per desgràcia i pel mateix resultat de la pròpia història, la majoria d'aquestes són dones.

Durant molt de temps, això no ha suposat un problema per a la societat i tampoc per a les dones, ja que, per la vida que tenien assignada (fer les feines de casa, cuidar els fills i, sobretot i el més important i a la vegada sorprenent, tenir atès al marit...), no era cap inconvenient no saber llegir ni escriure. Darrerament, per a les dones musulmanes i per a les dones en general, la situació està canviant i s'obren moltes possibilitats per intentar eradicar l'alfabetisme.

Per concretar més el tema d'aquest article, ens centrarem en les dones del Marroc, ja estiguin en el seu

país d'origen o bé estiguin residint a l'estranger, com és el cas de les milers de dones marroquines que viuen a l'Estat espanyol. Com ja he dit anteriorment, les dones poc a poc han anat sortint del "col·lectiu d'analfabets". Alguns dels factors que han ajudat a aquest fenomen poden ser: l'augment de la participació de la dona a la societat, les polítiques per facilitar a les persones l'educació, independentment de la seva edat, la seva posició social o el seu sexe, i la necessitat de saber llegir, saber els números etc. Un exemple quotidià on es fa palesa aquesta necessitat és quan el nen torna del col·legi amb la "típica" nota a l'agenda o en un full per als pares. Davant d'aquesta situació, el pare o la mare han de recórrer a un veí, amic o conegut perquè els la llegeixi.

Això a més de ser incòmode pot arribar a ser motiu de vergonya i provocar un sentiment d'inferioritat.

De factors que influeixen en aquesta superació de la dona se'n poden anomenar molts altres i, de raons i situacions que fan créixer la necessitat de saber llegir i escriure, moltes altres més.

Cal dir que la Nou de Gaià s'ha sumat a la política de facilitar a tots els seus ciutadans la possibilitat

de poder aprendre a llegir i escriure el català. Les dones immigrants tenen la possibilitat d'aprendre'l, assistint a les classes que es donen dos dies a la setmana en horari escolar, per tal de no tenir la càrrega dels fills.

La finalitat d'aquest curs és que les dones, a part de saber l'idioma, participin més en la vida social i cultural del poble i també en temes relacionats amb l'educació dels seus fills. Cal que aquest col·lectiu de dones siguin un membre més participatiu a la societat i evitar que el no saber llegir i escriure les vagi apartant poc a poc, i les converteixi en ciutadanes passives.

Per acabar aquest article, voldria animar totes les persones que vulguin participar en el curs i aprendre l'idioma a què ho facin, ja sigui en aquest poble o en molts altres en els quals ja fa anys que funcionen les classes per als nousvinguts que volen aprendre l'idioma.

Perruqueria Àngels Estètica

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i corporals

■ **ANÀLISI DE LES CARACTERÍSTIQUES DEL SÒL PER AL CULTIU DE LA VINYA**

PROFUNDITAT I TEXTURA DEL SÒL CONDICIONEN

LA QUALITAT I QUANTITAT DE LA PRODUCCIÓ

Angle Banus

1. Anàlisi de les característiques físiques

1.1 Profunditat

La profunditat del sòl és el primer element determinant del potencial de desenvolupament de la vinya i condiona el volum de terra colonitzat per les arrels i les disponibilitats d'aigua i elements fertilitzants. Els sòls profunds amb provisió adequada d'aigua i elements fertilitzants assimilables són propis per a les altes produccions, mentres que els superficials, pobres i sense reserva hídrica, produeixen collites baixes però de major qualitat.

1.2 Textura

La textura o composició granulomètrica és de gran importància doncs es considera com la "fertilitat física" del sòl, en contraposició a la "fertilitat química" deguda a la seva composició mineral.

La composició física del sòl condiona el desenvolupament del sistema radicular i, per tant, l'aprovisionament hídric i d'elements nutritius per la planta, de manera que pot repercutir directament tant en la qualitat com en la quantitat de la producció. Una alimentació racional dels ceps, aconseguida en sòls on la vinya vegeta sense dificultats, assegura un bon

desenvolupament de la collita, essent aquest el principal factor de qualitat actualment considerat.

La granulometria que defineix la composició del sòl correspon als conceptes d'elements gruixuts (grava) si es parla de partícules amb diàmetre més gran de 2 mm; i elements fins quan es fa referència a partícules amb diàmetre menor de 2 mm. Els elements fins verdaderament responsables de la fertilitat física se subdivideixen en sorres (diàmetre entre 0.02 i 2 mm), llims (diàmetre entre 0.002 i 0.02 mm) i argiles (diàmetre menor de 0.002 mm). La proporció d'aquests tres components dóna lloc a diferents tipus de sòls:

1.- Sòls sorrencs: el contingut de llim i argila no supera el 20%, no té estructura definida doncs no conté elements aglutinants. Són sòls de baixa cohesió i escassa capacitat de retenció d'aigua i elements nutritius; propensos a la dessecació; fàcilment penetrables pel sistema radicular i fàcil de treballar. La matèria orgànica d'aquests sòls es destrueix fàcilment i la ràpida mobilització dels elements fertilitzants els posa en condicions òptimes per la seva absorció per les plantes. Són sòls calents que avancen la maduració.

2.- Sòls argilosos: els contingut en elements fins d'argila és superior al 50%. Són sòls forts, adhesius i plàstics, s'atapeixen fàcilment i formen terrossos durs; amb elevada capacitat de retenció de l'aigua i elements fertilitzants; s'entollen fàcilment i són difícilment penetrables pel sistema radicular i difícils de treballar; amb continguts variables de matèria orgànica. Són sòls freds que retarden la maduració i donen abundants produccions.

3.- Sòls francs: tenen contingut d'elements fins intermig entre els anteriors, amb característiques físico-químiques també intermitges per tractar-se de sòls més equilibrats, amb bona textura i fertilitat.

4.- Sòls pedregosos: predominen en ells els elements gruixuts. Les seves característiques de fertilitat depenen de la proporció d'elements fins (sorra - llim -

■ ANÀLISI DE LES CARACTERÍSTIQUES DEL SÒL PER AL CULTIU DE LA VINYA

ELS TERRENYS ARGILOsos, ELS MENYS ADEQUATS PER AL CULTIU DE LA VINYA

argila), però els còdols gruixuts els hi confereix frescor i els superiors irradien durant el dia llum i calor cap la part baixa dels raïms, al qual no arriben directament els raigs solars, donant qualitat a la collita.

En el cas de la vinya els terrenys més adequats per al seu cultiu són els franc-sorrencs, solts i profunds. Sols o amb graves són especialment favorables per a la producció de vins blancs de qualitat, unint finesa, aroma i lleugeresa. També poden produir vins negres delicats sempre i quan s'utilitzin les varietats adequades.

Els terrenys on predominen llims i argiles són menys adequats pel cultiu de la vinya, donant produccions que poden ser abundants. Confereixen cos als vins negres i als vins blancs, a vegades duresa, a més d'estructura i pastositat. Els sòls argilo - pedregosos produeixen vins plens, més compactes i més colorejats en els negres. El

nombre de portaempelts adaptables a les terres fortes és bastant reduït, i quan la capacitat és gran constitueix un obstacle important a la plantació.

Els terrenys sorrencs amb continguts superiors al 60-70% i amb menys del 6% d'elements fins, llim i argila, ofereixen una bona resistència fil.loxèrica, permetent el cultiu de Vitis vinifera franca de peu, sense necessitar portaempelts resistent a la fil.loxera.

L'anàlisi realitzada de textura del sòl indica, segons el diagrama USDA utilitzat per a la classificació dels sòls, una textura franc-sorrenca amb un contingut d'elements gruixuts del 18.66% i contingut d'elements fins del 81.34% per terra fina (> 2mm de Ø), 60% de sorra fina (0.5 - 0.05 mm de Ø), 26% de llim fi (0.02 - 0.002 mm de Ø) i 14% d'argila (< 0.002 mm de Ø).

Excavacions
A. Cantón

Treballs amb martell, mini i camió

Excavacions Antoni Cantón, S.L. - N.I.F. B-43 477 124
Aygda, Catalunya, 58 - Tel. 977 65 52 56
Tels. mòbils 659 83 51 16 - 659 67 20 77
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

■ CUINA

■ LA CUINA DEL TARRAGONÈS

EL BULL: UN PLAT TÍPIC DE TORREDEMBARRA

Arantxa Arcaute

Si hi ha alguna cosa que caracteritza les cultures és la gastronomia que diferencia uns pobles dels altres pel seu assentament, lloc d'estança que fa a mans el producte autòcton i provoca les diferents formes d'alimentar-se. Els Romans els van definir d'una forma molt clara: els pobles continentals i oceànics que feien servir les mantegues (grasses animals) per la seva influència del clima, i/o els mediterranis (civilitzats) que feien ús de l'oli d'oliva.

La gastronomia del Tarragonès, fidel consumidora dels productes de la terra (oli, ametlles, avellanes...), no pot oblidar que van ser els romans qui van importar tant l'ametlla com l'avellana i un nombrós receptari que s'ha pogut recuperar gràcies a l'esforç d'algunes associacions com per exemple, l'Associació Tàrraco a Taula que va organitzar, a Tarragona, unes jornades per donar a conèixer alguns plats del llegat romà; figues al forn amb fetge d'ànec, musclos amb vi de panses reduït, entre altres.

Torredembarra també ens va oferir degustacions de la cuina d'origen romànic com el pa de figues, fruits secs bullits amb mel, dolços de dàtils i més i més.

Tota manduca ha d'anar acompanyada d'un bon vi: sacra

■ LA CUINA DEL TARRAGONÈS

INGREDIENTS PER A 8 PERSONES

opinió dels romans que van lloar els caldos del Tarragonès. Segons Plinio "Dels vins d'Hispania són famosos els laletans, però per la seva exquisidesa els tarragonins" i per Itàlico: "La vinícola tarraco produeix un vi poderós que sols dóna pas al de Lacio" i Marcial afegeix: "són comparables als de les tines toscanes".

El Tarragonès i les seves trobades de gastronomia popular com les calçotades, la torrada de sardines, les calderetes i **EL BULL** que any darrera any ha imposat la trobada per a la seva degustació al poble de Torredembarra, que porta tota una tradició familiar que ha fet possible la recuperació d'aquest plat. D'altra banda està molt propera amb la ciutat de Dènia que

ha fet del Bull un dels seus plats més emblemàtics. Javea s'enfronta a l'etimologia del Bull, nom que li ve donat per la seva procedència de l'acció de bullir la tripa de la tonyina i el presenta escalivat i amanit amb oli d'oliva.

El bull tripa i entranya de tonyina seca i salada, en la seva elaboració agrupa uns ingredients comuns i propis de la terra com són: el tomàquet, l'all, el pa i les ametlles torrades.

El bull de la Maria de Baix Mar

Ingredients per a 8 persones.

Per l'all i pebre:

3 pebrots de romesco (nyores)
3 ½ cabeces d'all
100 gr. ametlles torrades
una molla de pa grossa sucada amb vi negre

Per l'estofat:

3 ½ kg. de patates
1 kg. de bull
200 gr. fesols cuits

Elaboració:

Remullar els pebrots.
Escalivar la meitat del alls.
L'altra meitat tal qual.
La molla de pa sucada amb vi.

Tot això passar-ho pel triturador fins que sigui com una crema.

Tindrem amb una cassola de terra o de ferro colat l'oli ben calent. Cal tenir en compte que quan s'hi incorpori la crema, ha de quedar ben amalgamat amb l'oli, que no quedi surant una capa d'oli. Si queda aquesta capa, retirar la amb una cullera.

El bull, un cop haurà estat remullat i estovat, es talla amb tires de quatre dits y es frega amb un raspall per treure tota la sal i les adherències que tingui. Fet això, es talla a daus de 2 cm. Es fa bullir durant tres quarts d'hora. Després es tira dintre l'all i el pebre afegint una mica d'aigua i es deixa bullir durant un quart d'hora més tot junt. Tot seguit s'hi tiren les patates tallades a cantelluts . Quan estiguin cuites, s'hi tiren els fesols per damunt, es rectifica de sal, i bon profit.

**INSTAL·LACIONS
PERE**

◆ Electricitat

◆ Calefacció

◆ Gas

◆ Aigua

◆ Aire condicionat

La Nou de Gaià (Tarragona)

Mòbil: 609 23 53 08

EL QÜESTIONAMENT

POLÍTIC D'UNA LLENGUA

Òscar Martí

Una antiga polèmica ha ressorgit aquests dies amb motiu de la presentació de les diferents traduccions de la Constitució Europea a les llengües oficials de l'Estat espanyol.

La Generalitat valenciana va presentar la seva pròpia traducció i, hàbilment, la Generalitat catalana va assumir-la com a pròpia i la lliurà sota el nom de català, a fi de demostrar una cosa científicament provada: català i valencià són la mateixa llengua. En definitiva, per raons polítiques, el Govern espanyol es va trobar amb aquesta difícil papereta, cosa no gens fàcil de resoldre per les pressions que rebia d'ambdues bandes.

El Govern valencià s'escudava en el fet que l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana reconeix el valencià com a llengua pròpia, no emprant mai el nom de català per a referir-s'hi. I ja sabem com es fiquen alguns defensant

les Lleis i Constitucions que tampoc volien quan es varen aprovar. El cert és que en aquest tema i en tants d'altres, el nom no fa la cosa, i tal com van deixar clar els que en saben, en aquest cas l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que a l'Estatut d'aquella comunitat es parli de valencià obeeix a motius històrics o tradicionals però que, en cap cas, aquest fet no desvirtua la unitat de la llengua catalana.

I, amb aquest argument, el Govern espanyol presentà a Brussel·les les diferents traduccions, que en el cas de la catalana i valenciana, va acompanyar d'un certificat on exposava que eren idèntiques però que rebien noms diferents en funció de la comunitat on es parlava.

És veritat que fins i tot els catalans utilitzem el mot de valencià per definir el català parlat a València i que denominar-ho així no ha de comportar cap confusió de ningú

que no se'n vulgui aprofitar, però també ho és que això no passa amb altres llengües que lògicament també tenen variacions dialectals, fins i tot superiors a les que hi pot haver entre el valencià i català. A Argentina no diuen pas

que parlen l'argentí, per exemple, o l'andalús a Andalusia. I si és per diferències dialectals, dins mateix de la llengua catalana n'hi ha més amb el català parlat a les Balears que amb el valencià. A les Illes, en canvi, on no tothom tampoc ens té simpatia, no es posa en dubte que parlin la mateixa llengua catalana, encara que cada cop s'hi parli menys. Bé, en això, si fa o no fa, com a València o a la mateixa Catalunya, tristament.

La introducció del català a València, com la història ens explica, fou gràcies a la reconquesta per part de Jaume I en nom de la Corona d'Aragó. La repoblació posterior la varen fer catalans, i d'aquí, que hi hagi molts cognoms comuns. Doncs bé, el que és un fet irrefutable, històricament parlant, en política no ho és. L'art de la política és digne d'estudi. A través de la demagògia es manipula conscientment la realitat de tal manera que sempre hi ha algú partidari a creure-s'ho.

PERRUQUERIA UNISEX

Josepa F.

Bones festes

DEPILACIONS • MANICURES • PEDICURES

OBERT AL MIGDIÀ

Adrià, 7 - Baixos - Tel. 23 12 67 - 43004 TARRAGONA

■ CATALÀ - VALENCIÀ

QUÈ I QUI HI HA DARRERE ?

Darrerament, com que la Generalitat valenciana sap que no té cap raó filològica, ha decidit de contraatacar amb un altre argument. Segons ells, la ciència no pot estar mai per damunt de la democràcia. L'opinió dels entesos, en estar en contra de la seva voluntat, no compta, i la volen deixar de banda, arraconada. És a dir que a partir d'ara tot s'hi val per a defensar qualsevol opinió, encara que sigui per falta de la veritat, a la ciència o a la història. Democràcia? Quina democràcia?

Val a dir, diguem-me ingenu si voleu, que aquesta manca d'escrúpols i actitud irresponsable d'alguns i cada cop més polítics (siguin de la banda que siguin) a fi d'aconseguir els seus objectius (aquest tot s'hi val) és potser inherent a la condició humana, però caldria

esperar que almenys els que ens representen i tenen responsabilitats donessin l'exemple a una societat cada vegada més mancada de valors.

En fi, hi ha qui diu que potser cada país té els polítics que es mereix...

Què i qui hi ha darrere?

Darrere hi ha, diguem-ho clar, la intenció de dividir i afeblir la llengua catalana. Divide y venceràs, diuen els castellans, que són els qui precisament manen a València. Es dona la paradoxa que qui, en alguns casos, defensa amb més fervor la "teoria" que el valencià és una llengua diferent del català no l'utilitza perquè no

la sap. Sense anar més lluny, l'anterior president del País Valencià, el Sr. Zaplana. I mentre els valencians que el parlen i que se c u n d e n aquestes tesis (la minoria), amb la intenció de diferenciar-se de Catalunya, no s'adonen que el perill el tenen per una altra banda

i que, al final, ni tan sols tindran llengua pròpia a parlar. Hauran acabat engolits per la voracitat d'una de més forta i potent com és la castellana. I aquest perill,

per unes altres causes, també el tenim els catalans, si no ens hi apliquem.

S'ha passat del temps en què l'Espanya oficial negava que el català fos una llengua a l'intent de considerar-ne el valencià una de diferent. En altres èpoques l'estratègia en contra del català era una altra: desprestigiar-la, titllar-la de vulgar, poc culta, provinciana, local; dir que era un dialecte del castellà o, simplement, un castellà antic que no havia evolucionat tant. Ara, una vegada reconegut oficialment el català com a llengua, l'estratègia ha canviat i s'obre un nou front: el d'haver de defensar la unitat lingüística dels territoris de parla catalana.

En el fons ni tan sols el problema rau en la llengua sinó que l'hem de buscar en la pròpia fundació d'Espanya, com una unió de regnes amb cultures diferents, i en la qual una d'elles ha intentat imposar-se insistentment sobre les altres, se n'ha apropiat del nom, i ha provocat que siguin molts els qui no se sentin identificats amb aquesta idea d'Espanya. I això no ve d'ara, recordem un poema de Joan Maragall davant el desastre que va suposar per a Espanya la pèrdua de les últimes colònies americanes, l'any 1898:

■ CATALÀ - VALENCIÀ

LA VISIÓ CATALANA DE LA PÈRDUA DE LES ÚLTIMES COLÒNIES AMERICANES

ODA A ESPANYA

Escolta, Espanya, – la veu d'un fill
que et parla en llengua – no castellana:
parlo en la llengua – que m'ha donat la terra aspra:
en aquesta llengua – pocs t'han parlat;
en l'altra, massa.

T'han parlat massa – dels saguntins
i dels que per la pàtria moren:
les teves glòries – i els teus records,
records i glòries – només de morts:
has viscut trista.

Jo vull parlar-te – molt altrament.
Per què vessar la sang inútil?
Dins de les venes – vida és la sang,
vida pels d'ara – i pels que vindran:
vessada és morta.

Massa pensaves – en ton honor
i massa poc en el teu viure:
tràgica duïes – a morts els fills,
te satisfies – d'honres mortals,
i eren tes festes – els funerals,
oh trista Espanya!

Joan MARAGALL, *Obres completes*, Editorial Selecta, Barcelona, 1970
En essència el poema segueix vigent i ja ha passat més d'un segle.

Jo he vist els barcos – marxar replets
dels fills que duïes – a que morissin:
somrients marxaven – cap a l'atzar;
i tu cantaves – vora del mar
com una folla.

On són els barcos. – On són els fills?
Pregunta-ho al Ponent i a l'ona brava:
tot ho perderes, – no tens ningú.
Espanya, Espanya, – retorna en tu,
arrenca el plor de mare!

Salva't, oh!, salva't – de tant de mal;
que el plo' et torni feconda, alegre i viva;
pensa en la vida que tens entorn:
aixeca el front,
somriu als set colors que hi ha en els núvols.

On ets, Espanya? – no et veig enlloc.
No sents la meua veu atronadora?
No entens aquesta llengua – que et parla entre perills?

Has desaprès d'entendre an els teus fills?
Adéu, Espanya!

■ OPINIÓ

■ FETS DIFERENCIALS CATALANS

EL MEU POBLE

Carles Planas Pons

Entre els anys 1915 fins al començament de l'anomenada Guerra Civil, a Catalunya, a la majoria dels pobles (em refereixo a la Catalunya central) va haver-hi un ressorgiment del cant coral. En Josep Anselm Clavé fou el gran impulsor de la formació de corals locals que amb les seves veus animaven les diades i festes, al mateix temps que feia que els homes s'apartessin de les tavernes. Aquesta era la idea bàsica de Clavé, i per cert que ho va aconseguir.

Al meu poble, Sallent, una vila molt inquieta en tot el que es referia als moviments socials de l'època, es va formar un Orfeó, sota la batuta d'un mossèn, i que va denominar-se Orfeó Sallentí. Immediatament, es va anar engrandint, tant d'homes, joves i dones, fins que va convertir-se en un dels principals de tot Catalunya. Bé, això potser poc pot interessar als lectors, però jo recordo que, en aquell temps, aviat farà cent anys, no teníem les diversions actuals, que a part de ser interessants han separat les famílies i ara veiem massa interès material. Falta companyonia com deia un savi vell.

A l'inici d'algun concert, amb tot el públic dempeus, començàvem com un ritual, amb les primeres notes de l'himne que ens

■ FETS DIFERENCIALS CATALANS

LA CONVENIÈNCIA DEL CONEIXEMENT DELS SÍMBOLS, FETS CULTURALS I COSTUMS

galvanitzava a tots, grans i petits, i que deia:

Al damunt dels nostres cants
aixequem una senyera
que els farà més triomfants...

Era un dels cants més preuats que teníem. Naturalment n'hi havia d'altres, com el cant del poble, la Santa Espina, que amb allò de "Som i serem gent catalana..." et feia pujar de dins el cos un sentiment d'amor a aquesta terra nostra que des de segles està sofrint les agressions de tota mena.

Però mirem ara els símbols de l'Estat que tenim. L'actual bandera espanyola, la "rojo y

Anselm Clavé

gualda", és l'emblema de la dinastia monàrquica borbònica. A l'escut d'Espanya, quarterat en creu, s'hi pot veure en el requadre superior, en primer lloc, un castell, com a representació de la regió castellana, seguidament al costat esquerre hi veiem un Lleó, símbol de les terres lleoneses, i a la part inferior, a la dreta, hi ha les quatre barres que simbolitzen la Corona d'Aragó o confederació catalano-aragonesa i a l'esquerra un munt de cadenes que signifiquen l'antic regne de Navarra, més tard hi han afegit altres detalls.

Ara bé, si volem interpretar seriosament aquesta composició, la mateixa bandera dita espanyola ens demostra que aquest Estat està format per quatre pobles o nacions diferents, amb els mateixos drets i deures, però diferents per causa de llengües, de cultures i arrels històriques que els segles no han fusionat en un sol sentiment patri, tot i els intents uniformadors dels diferents governs estatals (en major o menor grau), ja des de la instauració del "Decreto de Nueva Planta" després de la derrota catalana el 1714 davant les tropes de Felip V i pel qual la llengua castellana, anomenada "Lengua española", era imposada i l'única per a tota la Nació espanyola, amb obligació de ser coneguda i parlada.

L'any 1931 l'Estat espanyol o millor dit el poble va votar majoritàriament per una república, que posava fi a la dinastia monàrquica i obligava el rei, en aquells dies Alfons XIII, a "fotre el camp" cap a altres aires... Amb el canvi de règim, va haver-hi unes noves lleis i un canvi de la bandera que va ser anomenada bandera republicana. De fet era veritablement una representació de la composició de l'Estat espanyol: Castella-Lleó i Catalunya-Aragó. Per tant els colors per ordre serien els següents: vermell, groc i morat, aquest últim el color de Castella-Lleó.

Aquesta és la veritable bandera de tots els pobles que formen aquest Estat. Tota la resta és ganades de fer jocs de mans o ganades d'alterar la història...

Sigui com sigui jo seguiré cantant a la meua estimada senyera catalana:

Al damunt dels nostres cants
aixequem una senyera
que els farà més triomfants.

I la quitxalla a partir del 14 d'abril del 1931 cantava amb veu ben alta "si el rei demana corona, corona li darem; que vagi a Barcelona i el cap li tallarem...."

DIVAGACIÓ SOBRE UNA AFECCIÓ

Josepa Figueras Briones

El fet teatral és una forma d'expressió de la persona que ve de lluny. En l'educació d'un fill ens trobem que hi ha coses que no podem canviar i que de manera innata ja li vénen donades. Per tant ens dediquem a educar-lo en les normes de convivència i respecte cap als altres, l'integrem en societat, li marquem unes regles. Podem distingir en la persona aquests dos vessants: l'un que projectem cap a l'exterior i l'altre interior on s'hi conformen els nostres sentiments més íntims. Sovint l'un i l'altre tenen poc a veure: la por a "despullar-nos" davant els altres, a mostrar-nos obertament, a dir amb valentia allò que pensem o opinem, a ser en definitivament francs i honestos amb el nostre pensament fa que siguem políticament correctes i alhora hipòcrites.

Però aquest jo més intern no sempre es pot ni s'ha de controlar. Així, per exemple en certs moments no controlem les ganes

de plorar encara que ens faci vergonya, la ràbia que sentim davant certes situacions, la gelosia envers certes persones, la felicitat immensa per a l g u n s esdeveniments, la llàstima davant les injustícies... Parlo de sentiments i, en concret, de tots aquells que massa sovint amaguem però que d'alguna manera tenim necessitat i cal que expressem. Aquí és on el teatre hi té molt a dir.

Com a actor o intèrpret s'adopta forma camaleònica i es juga al "si jo fos...". Posant-se en la pell d'un personatge es té l'oportunitat d'expressar aquest jo interior encara que no sempre coincideixi amb el personal de l'actor que

riure-se'n, per denunciar-les i reflexionar-hi ...

Com a espectadors sortirem més o meys satisfets de la sala i segurament això també dependrà dels sentiments que l'obra ens hagi despertat. Ens en podem veure reflectits en algun dels personatges o situacions i fins i tot solidaritzar-nos o mostrar una actitud de rebuig amb el missatge que ens transmeten o simplement passar una bona estona i distreure'ns de les cabòries del dia a dia.

El teatre està impregnat d'una màgia que permet que a partir d'una situació fícticia i sovint exagerada, es projecti tot un món de realitats i sentiments individuals i col·lectius i que encara que el públic hi assisteixi assegut còmodament a molts pocs deixa passius.

INTANGIBLES & BOOKS
Antigüedades Modernas
Antiguitats

Libros Raros • Globos • Art Boco • Bauhaus

www.intangiblebooks.com
 Tel. 977 65 53 54 LA NOU DE GAIÀ

■ 9 TEATRE

NOTICIARI

NOTICIARI

El dia 2 d'octubre es va representar l'últim treball del grup de teatre de la Nou. En aquesta ocasió es va triar un autor literari de reconegut prestigi, en Pere Calders, tot i que justament no va destacar com a escriptor teatral. Per això, es van adaptar dos dels seus contes breus: El principi de la saviesa i Coses de la providència. Tots dos mostren situacions que ratllen el surrealisme. Sens dubte la posada en escena d'una obra que sortís del clàssic vodevil o comèdia de situació va comportar un nou repte per al grup.

S'està duent a terme un taller de teatre infantil on hi participen nens de 3 a 12 anys. S'assaja 2

dies a la setmana (a la tarda). L'activitat està resultant molt engrescadora. El treball final serà la representació d'un conte popular que s'ha adaptat perquè hi poguessin participar tots els nens que van mostrar interès per l'activitat. Aquest acte es farà el dia 9 de gener i l'hora ja es concretarà més endavant. Esperem amb il·lusió poder comptar amb la vostra assistència.

Des del grup "9 teatre" volem fer una crida a tots els que tinguin ganes de formar part del nostre grup (ja sigui com a actors, muntadors, recerca de textos, col·laboradors...) perquè es posin amb contacte amb qualsevol membre de grup.

ANIMEU-VOS!! COM MÉS SEREM, MÉS RIUREM !!!

■ CINEMA I LITERATURA

■ MAR ADENTRO

VIURE PER MORIR

MORIR PER VIURE

Oscar Martí

"Mar adentro", l'última pel·lícula d'Alejandro Amenábar, director de cinema d'origen xinès establert a Madrid i autor de "Abre los ojos" i "Los Otros", està basada en una història real, la de Ramón Sanpedro, un tetraplègic lúcid i de ment privilegiada, que després de vint-i-vuit anys al llit, decideix posar fi a la seva vida i acut a l'ajut de terceres persones perquè l'Estat li reconegui el dret a morir dignament i la llibertat personal de decidir sobre la pròpia vida. I aquí s'introdueix el conflicte ètic de l'eutanàsia en una societat i una Llei influenciades per la religió tot i pertànyer a un Estat que, paradoxalment, es declara aconfessional.

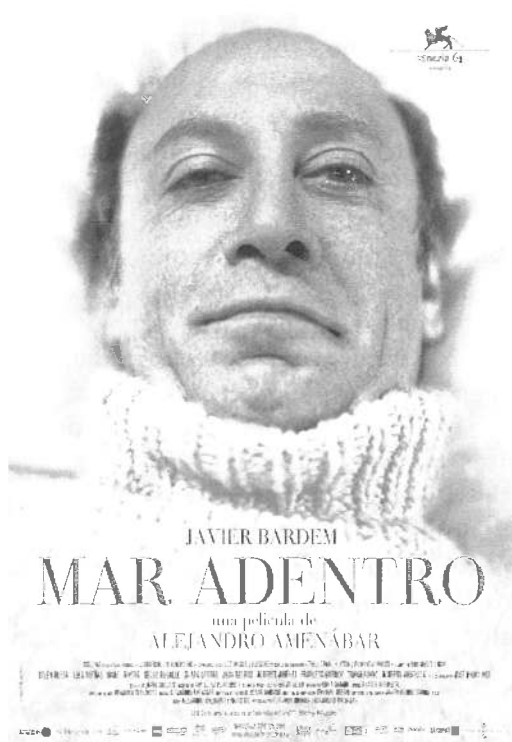
El jove director, de trenta-dos anys, explica magistralment una història dramàtica, amb tocs d'humor intel·ligent, on la mort volguda del protagonista, en un joc d'equilibris que evita l'apologia del suïcidi, es presenta com la llibertat i dignitat que li han sigut negades durant la vida després d'un tràgic accident, i sobretot com una decisió personal lliure i meditada, no sempre entesa ni tan sols per totes les persones que el rodegen. La seva decisió és un exercici de llibertat i, per als qui l'estimen, la millor mostra d'amor i

■ MAR ADENTRO

LLEÓ DE PLATA
A LA MOSTRA DE VENÈCIA

amistat, perquè significa respectar la seva voluntat i no imposar la pròpia. La mort i la vida, enigmes eterns, una sense l'altra no es poden explicar i per això s'arriben a confondre. Una constant durant la pel·lícula és una finestra de l'habitació del malalt que és com la sortida d'una gàbia per a un ocell que vol volar lliurement. La vida per al protagonista és la mort.

El director també mostra molt de tacte, respecte i sensibilitat per a llengües sense Estat com el gallec i el català que en el film es parlen amb tota naturalitat i són subtítolades (no doblades) al castellà (idioma en què està rodada la pel·lícula), ja que, segons ell, havia de ser així si a Galícia i Catalunya es parlen aquestes llengües.

Amb un èxit rotund d'acollida del públic, Lleó de Plata a la prestigiosa Mostra de Cinema de Venècia i premi de millor actor per a Javier Bardem, el film

e s d e v i n d r à
possiblement un dels millors del cinema espanyol de tots els temps. D'obligada i ineludible visió per als amants del setè art, és un oasi enmig de la cartellera actual on el talent i el compromís social brillen per la seva absència.

■ CINEMA I LITERATURA

■ LLIBRES

ONZE MINUTS
PAULO COELHO
Òscar Martí

Once Minutos

Paulo Coelho
Editorial Planeta, S.A.
Barcelona

L'autor brasiler, conegut mundialment per la seva obra L'Alquimista, ens descriu un món obscur, d'ombres i clars, a través de la vida de la protagonista, Maria, una preciosa i ambiciosa jove, que cansada de viure la misèria d'un petit poble del Brasil, decideix posar fi a aquella insatisfacció permanent, es llença a l'aventura, enganyada per un ric empresari suís, i emigra a l'opulenta i pulcra Ginebra.

Allí descobrirà l'autèntic sentit de la seva existència. En luxosos bordells, Maria coneixerà el plaer i la frustració de la carn fins arribar als miraculosos lligams que fonen el foc del sexe amb l'amor. De la mà d'un jove i brillant pintor, ja com a prostituta, viu una intensa i efímera relació amorosa. Un laberint difícil i obscur on s'uneixen dues realitats diferents gràcies a la confabulació del destí. L'amor sempre desitjat, sense traves, que empeny a dues persones a trobar, en la seva desesperació, el camí cap al coneixement mutu i personal.

MESTRAL AGRÒNOMS S.L. ENGINYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Raval Martí Folguera, 8, 3r. 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 • Fax. 977 12 70 58 mestral@tinet.org

TE IMAGINAS...

Ignacio S. Mincholed

Algunas veces le torturaba la idea de lo imposible. ¿Por qué podemos imaginar cosas que son imposibles? – se preguntaba – ¿Quizá sí son posibles aunque no existan?

Aquella tarde estaba especialmente ocupado en el enredo de los pensamientos, lo imaginado y lo real. A cada instante se convencía con más certeza de que la diferencia sólo estaba en el deseo, en la voluntad.

- ¿En qué piensas? – preguntó ella.

- En nada – contestó Pinkus.

Aurora le miró fijamente con su sonrisa infantil.

- Nunca me cuentas en qué piensas.

- Cosas mías. – dijo Pinkus sin darle importancia.

Aurora dejó escapar un suspiro mientras su mirada se perdía hacia el bosque. Tras los cristales la tarde era cálida al lado de la chimenea. Ella entendía a Pinkus y sus silencios.

- ¡Mira Pinkus, pasa un tren! – dijo ilusionada – Parece de juguete, me cabe en las manos.

Pinkus se incorporó sobre el sillón mirando a través de la ventana. Sonrió con ternura al ver que Aurora alargaba los brazos hacia el tren, como recogéndolo entre sus manos menudas.

- ¿Por qué parece pequeño el tren si es grande? – preguntó con ingenuidad.

- Porque está lejos.

- Ya.

Aurora le daba vueltas a la cabeza mientras se alejaba el tren.

- Y, ¿hay cosas muy, muy pequeñas; y cosas muy, muy grandes siempre?

Pinkus la miro con interés.

- Quiero decir – continuó Aurora – que siempre sean pequeñas o que siempre sean grandes, aunque estén lejos o cerca.

- Sí, claro – contestó distraído.

- Se me ha ocurrido una cosa

- ¿Qué?

- Pues... que, era un hombre tan grande, tan grande; que pensaba que los demás no existían.

Pinkus reaccionó ante la idea de su hija con una sonrisa abierta.

- Eso tiene gracia – dijo.

Aurora se quedó pensativa llevándose un dedo a los labios, y al rato dijo:

- Era un hombre tan pequeño, tan pequeño; que no llegaba a atarse los cordones de los zapatos.

Rápidamente Pinkus imagino a un ser diminuto, calzado con zapatos gastados, intentando atarse los cordones sin llegar ni a la suela de sus propios zapatos. Ahí estaba la clave, pensó, todo es posible, todo existe por el mero hecho de que alguien lo imagine. Lo de menos es su estado material, lo interesante, lo divertido, está en pensarlo.

- ¿Qué piensas? – preguntó Aurora.

- Nada – dijo – imaginaba al señor saltando para alcanzar los cordones de sus zapatos.

Los ojos de Aurora brillaban limpios. Comenzó a reírse, contagiando a Pinkus con sonoras carcajadas mientras se abrazaban dando pequeños saltos por la habitación.

- Te imaginas... dijo Pinkus.

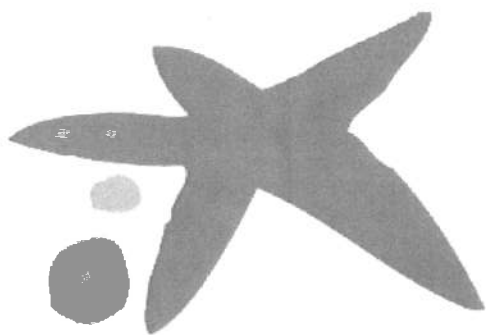
ELS FRUITS DE LA TERRA

Núria Frelxa

La Núria, coneixedora de la Nou a través dels seus alumnes, té la facilitat d'expressar amb un llenguatge senzill i entenedor vivències quotidianes carregant-les de sentiments i emocions.

Tots els qui ens hem fet grans a la Nou tenim gravats a la memòria aquests records viscuts tan intensament al llarg de la nostra infantesa i en tornem a gaudir seguint els passos dels nostres fills.

Ma. Teresa Figueras.

”la Caixa”

ELS FRUITS DE LA TERRA

- Els ametllers han florit
davant de la meva cambra
talment com borrim de neu
enmig d'un cel blau-maragda.

- Avui l'avi m'ha donat
un grapatet d'avellanes,
la mare les ha torrat
i les hem menjat plegades.

- He llençat lluny la cartera
en arribar de l'escola,
i he corregut fins la vinya
amb el meu gos i la colla.

- A l'anar a collir olives
sota el sol d'aquest novembre,
m'he enfangat fins les faldilles
revolcant-me sobre l'herba.

- Allà prop dels garrofers
hi hem fet una cabana,
ens afartem de jugar
fins que ens atrapa la gana.

- I quan em vingui la flaire
de llenya i terra mullada,
farem tots junts el pessebre
i cantarem les Nades.

Que n'ets de feliç fill meu
-diu el pare en escoltar-me-,
aquest poble que és el teu
també és el meu i el de l'àvia.

INFORMACIÓ

■ NAVEGANT PER... www.tinet.org/~epfn

NOVES VIES DE COMUNICACIÓ

SOCIAL A LA NOU

Xavier Vila

Internet és una xarxa de comunicació i serveis; des del punt de vista tecnològic, és una xarxa de comunicacions que posa en contacte milions de sistemes informàtics (ordinadors i altres xarxes). En aquesta gran xarxa planetària hi ha ordinadors encarregats del transport i ordenació del trànsit i d'altres dedicats a la producció, edició i emmagatzematge de documents.

Internet és també una comunitat humana, amb milions d'usuaris que es comuniquen, intercanvien informació, en cerquen, exposen idees,... un tipus de organització social nova, en la què conviuen llengües, identitats, ideologies,... Tothom hi pot accedir, des de diferents punts (des de casa, des de l'oficina,...), qualsevol persona pot moure's o navegar per la xarxa.

Alguns dels serveis diversos de comunicació d'aquesta "nova comunitat" són: el correu electrònic, el xat, la telefonia, la videoconferència,...

La xarxa té altres dimensions o aspectes importants a tenir en compte: L'organització de la informació com a contingut documental a Internet, que fa d'Internet una "biblioteca gegant" on es pot consultar qualsevol tipus d'informació; la dimensió formativa que en institucions, com la Universitat Oberta de Catalunya, permeten seguir estudis no presencials; La dimensió lúdica i d'oferta de lleure: jocs, programes d'entreteniment,...; els serveis comercials per a comprar, vendre, participar en subhastes,...; La comentada funció d'emmagatzemar bona part de la producció i edició de materials i continguts documentals,...

Editorialment, Internet permet a qualsevol persona o grup de publicar multimèdia, mitjançant les famoses Web, que són publicacions electròniques que poden ser consultades arreu del món. De fet, "les Web" són

l'element més nombrós de la xarxa, un servei que permet la publicació de documents que poden estar formats per text, gràfics, sons,... El seu èxit rau en la facilitat de publicació i difusió.

Internet però, té importants reptes, i també problemàtiques: té un gran volum de documents en expansió que es fa difícil de classificar; la xarxa pot esdevenir un instrument de control i de limitació de la llibertat d'expressió, en algun casos, per exemple, amb l'excusa de lluitar contra el terrorisme, es limiten i controlen els continguts d'Internet, sovint en casos que no tenen res a veure amb el terrorisme.

Internet no és cap empresa, ni està governada per ningú, ni tampoc hi ha cap director de la xarxa, però grans empreses, com Microsoft, conscients del seu potencial intenten que s'adeqüi als seus interessos. També hi ha alguns governs, sobretot de centre-dreta, que intenten controlar i censurar la informació d'Internet.

La tecnologia permetrà, en el futur, que sigui habitual, mitjançant Internet llogar: llibres, revistes, diaris,

PALLARES
CONSTRUCCIONS

Avgda. Catalunya, 62
43763 La Nou de Gaià
Tel. 977 655 283

jmpallares@conspallares.com

■ NAVEGANT PER... www.tinet.org/~epln

LA NOU DEL GAIÀ AL PORTAL DE INTERNET

2

Cds, DVDs,... , o per exemple, fer tota mena de tràmits, que seran normals de fer a través d'Internet: gestions bancàries, tràmits amb l'Ajuntament -com per exemple presentar instàncies-,...

Cal no oblidar però, que hi ha persones, que tenint pocs ingressos, no hi poden accedir, o que hi ha països on no és possible tècnicament connectar-se a Internet, esdevenint aquesta una altra diferència entre països rics i pobres.

A La Nou, també els avenços en les noves tecnologies ens permeten tenir noves vies de comunicació social.

Internet obre un nou marc comunicatiu, i hi ha diferents persones, institucions i grups que ja l'utilitzen, un d'ells és EpLN.

Per a conèixer què és i què es fa des d'Esquerra per La Nou (EpLN) es pot navegar per aquesta pàgina

www.tinet.org/~epln, aquest és un portal a Internet que té com funció bàsica informar de les coses que es fan a EpLN, i també hi trobaràs molta informació sobre La Nou i el seu entorn, i de les activitats i serveis del nostre poble. La pàgina està estructurada de la següent manera:

[Qui](#) | [Info-Digital](#) | [Notícies](#) | [Cultures](#) | [Ciutadania](#) | [Enllaços](#)

La Nou de Gaià

[Agenda](#) · [Ajuntament](#) · [Entitats](#) · [Serveis](#)

EpLN

[Activitats](#) · [ERC](#) · [Documents](#)

Consistori

[Plens Ajuntament](#) i [Regidories](#)

Informació

[Notícies](#) · [Info-Digital](#) · [Info-D Històric](#) · [Agricultura](#) · [Ciutadania](#)
[Cultura i Ciència](#) · [Informàtica](#) · [Internet](#) · [Llengua](#) · [Medi Ambient](#)
[Països Catalans](#) · [Solidaritat](#)

[Recursos](#) · [Destacats](#) · [Històrics](#)

La pàgina web www.tinet.org/~epln, ha estat elaborada per Ramon Tomàs i Joan Ramon Montagut, que també han creat la pàgina d'ERC de La Nou de Gaià, www.esquerra.org/lanoudegaia, relacionada amb l'anterior.

També cal destacar altres pàgines web directa o indirectament relacionades amb la Nou; diferents webs personals, la web de l'Ajuntament de la Nou www.tarragones.com/lanoudegaia o www.lanoudegaia.org, la web comarcal www.baixgaia.com, webs d'organitzacions ciutadanes com www.tinet.org, o de diferents institucions i administracions públiques com www.gencat.es, www.municat.net, www.noudegaia.altanet.org, Per una comunitat, és important que el màxim de grups, entitats, empreses, associacions o persones utilitzin Internet com a forma de comunicació complementària a d'altres formes de comunicació tradicionals.

■ DADES METEOROLÒGIAUES GENER-NOVEMBRE '04

COMPARACIÓ DE PLUGES
DEL DARRER ANY

Dades mitjanes de pluviositat - període 1991 - 2002
(En mm (l/m²) i dies de precipitació iguals o superiors a 1mm)

	G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D	Any
Mitjana	45,2	16,6	30,9	35,2	39,8	28,5	11,5	57	83,9	78,6	46,3	51,2	517,1
Dies. P	4,9	2,5	3,9	4,4	4,4	2,75	1,75	3,6	5,1	5,75	4,1	3,6	47

Dades de precipitació any 2004 (Període Gener - Novembre)
En aquesta ocasió en la comptabilització dels dies s'ha contemplat també els dies de precipitació inapreciables

	G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D	Any
Mitjana	8	104	85	92,4	63,1	17,1	12,8	9,5	48,8	50,1	5,5	?	496,3
Dies. P	6	9	9	11	12	5	5	5	7	8	3	?	80

D'aquestes dades, podem treure'n unes reflexions: Que l'any tan bo de pluges que portàvem es va tallar de cop tot coincidint amb la sequera estival, fins aquí més o menys normal. El destacable ha estat la tardor tan seca que hem tingut. És la tardor més seca dels anys de registre de la Nou de Gaià, un fet gairebé insòlit ja que en aquesta època de l'any abunden els episodis

de pluges intenses i tempestes violentes.

Malgrat la insòlita sequera s'ha de dir que hi ha hagut 16 dies de tempesta en el període juny-novembre, tempestes que quasi sempre es quedaren mar endins i que a la Nou arribaven ja molt desgastades. Això no fou així el dia 12 d'octubre de 2004 que ens va sorprendre una forta tempesta amb calamarsa i pedra que a la Nou va deixar 32.8 mm amb molta tempesta elèctrica i que als pobles veïns de la Riera de Gaià y el Catllar no varen tenir tanta sort i la pedra afectà a diversos conreus.

26.6°C i la mitjana de les mínimes 17.5°C. Destacarem el dia 17 com el més càlid del mes amb una màxima de 32.4°C i el dia 28 destaca per ser la primera nit tropical superant per primera vegada aquest any els 20.2°C de temperatura mínima. Hi va haver 5 dies de tempesta, els dies 12, 13, 14, 15 i 19 i la pluja total del mes va ser de només 17.1 mm, uns 11 mm de déficit.

JULIOL

Juliol va ser una altre mes típic de la sequera estival amb 12.8 mm totalitzats aquest mes, és a dir just la mitjana del que acostuma a fer en aquest mes sec i calorós amb 2 dies de tempesta el dia 5 i 29. Cal dir que juliol es va comportar de forma totalment normal, amb temperatures i humitat molt elevades, fent d'aquest mes un dels classicament xafegosos de l'any. La temperatura mitjana va ser de 23.4°C, la

RESUM PER MESOS

JUNY

Juny es va comportar de manera normal, les temperatures van ser les habituals per aquesta època sense excessos. La temperatura mitjana del mes va ser de 22.0°C, la mitjana de les màximes va ser

FRI-NOU

JOAN MONTRAGULL CIVIT

Aire condicionat
i
refrigeració

Tel. 677 696 901

■ DADES METEOROLÒGIQUES GENER-NOVEMBRE '04

AGOST, SETEMBRE, OCTUBRE

I NOVEMBRE

temperatura mitjana de les màximes va ser de 27.6°C i la mitjana de les mínimes va ser de 19.3°C, destacant el dia 25 amb 33.5°C com el més calorós del mes i la temperatura mínima més alta del mes va ser 22.3°C el dia 26.

AGOST

Agost va ser un mes una mica més calorós del que toca, no molt, aproximadament 1.0°C superior a la mitjana. S'ha de dir que això no és massa i que l'estiu d'aquest any ha estat un estiu no tan calorós com va ser l'estiu del 2003 que va batre autèntics records de temperatura per tot Catalunya. La temperatura mitjana va ser de 25.4°C, la mitjana de les màximes

va ser de 29.3°C i 21.4°C la de les mínimes. El dia més calorós va ser el dia 12 amb 34.2°C y la nit més càlida va ser la del 10 amb 23.7°C. Tot i que cada any a partir de la segona quinzena acostuma a haver-hi tempestes o aiguats intensos, aquest any va seguir amb la tendència seca del mesos anteriors amb només 9.5 mm, és a dir uns 48 mm menys que la mitjana, fet que augmentava l'estrés hídric de la terra. Els dies de tempesta varen ser 2, el dia 4 i el 31.

SETEMBRE

Esperàvem que el setembre trenqués una mica la tendència seca i així va ser. Van caure 48.8 mm xifra bona, però curta pel que és habitual que seria de 83.9 mm. Es van produir 6 dies de tempesta, els dies 2, 3, 5, 7 i 15. Les temperatures a ratlla amb les normals per l'època, van ser com a mitjana a 22.8°C, amb una mitjana de les màximes de 26.8°C i 18.8°C la mitjana de les mínimes. Destacarem el dia 4 amb 31.1°C com el més calorós del mes, i la nit del dia 6 com la nit més xafogosa amb 23.1°C.

OCTUBRE

Destaquem els 50 mm totals recollits aquest mes, 29 mm menys del que és habitual en un mes

normalment humit, curiosament amb tant sols un dia de tempesta, el dia 12. Les temperatures van ser uns 2.0°C superiors a la mitjana, que va ser de 19.1°C, la mitjana de les màximes fou de 23.6°C i 14.6°C la mitjana de les mínimes. Ressaltarem com a dia més calorós el dia 21 amb 27.3°C i la nit més càlida la del dia 7 amb 19.7°C.

NOVEMBRE

El novembre ha seguit amb la sequera que amb sols 5.5 mm es queda 41 mm per sota de la mitjana, continuant així el dèficit acumulat dels mesos anteriors sense produir-se cap tempesta. Aquest mes ha estat 1.0°C més fred del que és normal per la data, amb una temperatura mitjana de 12.4°C, la mitjana de les temperatures màximes ha estat de 17.2°C i 7.6°C la mitjana de les mínimes, amb el dia 5 com el més càlid amb uns suaus 21.2°C i el dia 15 amb uns fresquets 3.7°C.

Fonda Restaurant
RIERA
M^è Dolors Torredadell

DISSABTES NIT OBERT mesos de juliol i agost

- Menjars casolans
- Menú de cap de setmana a 19'50 Euros (tres plats i postres a triar a la carta, pa i vi)
- Sopars tertúlla i exposicions

c/. Sant Antoni, 11 - Tel 977 65 50 57
La Riera de Gaià

■ L'AJUNTAMENT INFORMA

RESUM DELS PLENS

TELÈFONS D'INTERÈS

Acord d'atorgament d'ajuts per a despeses de funcionament de les associacions de la població, amb la distribució següent, i s'aprova per unanimitat dels regidors assistents:

-U.E la Nou de Gaià, una subvenció de 1.262,17 €, per a l'any 2004, més un suplement extraordinari de 1.000 € per tal de garantir la continuïtat de l'equip de futbol a la població, Total 2.262,17 € per a activitats esportives.

-Grup Sardanista de la Nou de Gaià, una subvenció de 350 €, per activitats culturals.

-Associació de Jubilats i Pensionistes de la Nou de Gaià, una subvenció de 350 €, pel funcionament de l'associació.

Grup de Dones de la Nou de Gaià, una subvenció de 350 €, per al finançament d'activitats.

Aprovació sol·licitud PAM 2004/2007, amb l'obra per a construcció d'una piscina municipal i amb un pressupost de 162.330,93 €. S'aprova per unanimitat.

Sessió Ordinària de 12 de novembre de 2004.

Aprovació al·legacions a l'estudi informatiu de millora de la carretera T-202, respecte de la justificació de la variant de la Nou de Gaià no prevista inicialment. Aprovat per unanimitat dels regidors assistents

Moció per a la construcció d'una llar d'infants presentada pels grups de CiU, ERC i Progrés Municipal. S'aprova per unanimitat dels regidors assistents.

AJUNTAMENT DE LA NOU
977 655257

CONSULTORI MÈDIC
977 655710

COL·LEGI PÚBLIC CODINETES
977 655390

CASAL MUNICIPAL
977 655564

FARMÀCIA
977 655515

CAP TORREDEMBARRA
977 643809

EMERGÈNCIES 112

BOMBERS 085

MOSSOS D'ESQUADRA
977 635300

GUÀRDIA
CIVIL TORREDEMBARRA
977 64 6005

HOSPITAL
SANT PAU I SANTA TECLA
977 259900

AMBULÀNCIES SANT PATRICI
977 555333

FECSA-ENHER
Atenció al client:
977 507750
Avaries:
900 770077

OFICINA CORREUS
TORREDEMBARRA
977 640528

ATENCIÓ CIUTADANA
012

■ MOVIMENTS DEMOGRÀFICS

BODES, NAIXEMENTS I DEFUNCIONS

Matrimonis 2n Semestre de 2004. La Nou de Gaià

Antonio Molina Sanagustin
i Virginia Pomares Costa

31-07-2004 Església de la Nou de Gaià

Daniel Morales Amor
i Cristina Linares Hernández

04-08-2004 Reg. Civil La Nou de Gaià

Naixements 2n Semestre de 2004. La Nou de Gaià

MAROUAN FAGRACH EL YAAKOUBI

14-08-2004 Hosp. St. Pau i Sta. Tecla

RAUL ESPINAR GUTIERREZ

21-10-2004 Hosp. St. Pau i Sta. Tecla

Defuncions 2n Semestre de 2004. La Nou de Gaià

JOSEFINA VALLVERDÚ FOLCH
JOSEP LLUIS VIRGILI DALMAU
JOSE DUCH ROURE
PEDRO GIL RAMÓN
ANTONIO PUEYO RAMO

16-07-2004 El Vendrell
16-10-2004 Hospitalet de Llobregat
06-11-2004 Badalona
21-11-2004 La Nou de Gaià
20-12-2004 Pamplona

Promogrup

L'EMPRESA PROMOGRUP DE TORREDEMBARRA
PROMOCIONA

LA NOVA ZONA RESIDENCIAL "LA SITGETA" DE LA
NOU DE GAIÀ, SITUADA A PLENA NATURALESA I AMB
PRECILOSES VISTES AL MAR I MUNTANYA.

IDEAL PER VIURE - HI TOT L'ANY

45.000 M2 D'URBANITZACIÓ AMB GRANS
AVINGUDES I ZONES VERDES.

FUTURES CONSTRUCCIONS DE CASES
UNIFAMILIARS, CASES ARRENGLARADES I
APARELLADES DE DUES, TRES I QUATRE HABITACIONS.

GARATGE, BODEGA I JARDÍ A CADA CASA.

QUATRE HABITATGES DE DUES HABITACIONS AMB
GARATGE I TRASTER AL CENTRE DEL POBLE.

PROMOUEN:

BITETS LA NOU
PROMOCIONS PAULA
GAIÀ PROMOCIONS
INVERCAN 2004
KESSE PROMOCIONS
PROMOCIONS DAIMA

PODEM CONSTRUIR - LI LA CASA A LA SEVA MIDA

INFORMACIÓ I VENDA A FINQUES
ESTACIÓ - TORREDEMBARRA
TEL. 977 64 14 54

FELIÇ 2005